Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►**B**

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2015/61 AL COMISIEI

din 10 octombrie 2014

de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 11, 17.1.2015, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Regulamentul delegat (UE) 2018/1620 al Comisiei din 13 iulie 2018	L 271	10	30.10.2018

▼B

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2015/61 AL COMISIEI

din 10 octombrie 2014

de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

TITLUL I

INDICATORUL DE ACOPERIRE A NECESARULUI DE LICHIDITATE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme pentru a preciza în detaliu cerința de acoperire a necesarului de lichiditate prevăzută la articolul 412 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 2

Domeniu și aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică instituțiilor de credit supravegheate în temeiul Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]).

(2) Instituțiile de credit respectă pe bază individuală dispozițiile prezentului regulament, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Autoritățile competente pot excepta, total sau parțial, pe bază individuală, o instituție de credit de la aplicarea prezentului regulament, în conformitate cu articolele 8 și 10 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sub rezerva îndeplinirii condițiilor stabilite la aceste articole.

(3) În cazul în care un grup cuprinde una sau mai multe instituții de credit, instituția-mamă din UE, instituția controlată de o societate financiară holding-mamă din UE sau instituția controlată de o societate financiară holding mixtă-mamă din UE aplică obligațiile prevăzute în prezentul regulament pe bază consolidată, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și toate dispozițiile următoare:

▼M1

(a) activele în țări terțe deținute de o filială dintr-o țară terță pot fi recunoscute ca active lichide în scopuri de consolidare în cazul în care pot fi considerate active lichide în temeiul legislației naționale a țării terțe respective care stabilește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate și în cazul în care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

(i) activele îndeplinesc toate cerințele prevăzute în titlul II din prezentul regulament;

([1]) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

▼M1

(ii) activele nu îndeplinesc cerința specifică prevăzută în titlul II din prezentul regulament în ceea ce privește valoarea emisiunii acestora, dar îndeplinesc toate celelalte cerințe prevăzute în titlul respectiv.

Activele care pot fi recunoscute în temeiul punctului (ii) pot fi recunoscute numai în limita valorii ieșirilor nete de lichidități în situații de criză înregistrate în moneda în care sunt denominate și care sunt generate de aceeași filială;

▼B

(b) ieșirile de lichidități dintr-o filială dintr-o țară terță cărora li se aplică, în temeiul legislației naționale a țării terțe respective care stabilește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate, procente mai mari decât cele menționate la titlul III fac obiectul consolidării în conformitate cu ratele mai ridicate prevăzute de legislația națională a țării terțe;

(c) intrările de lichidități într-o filială dintr-o țară terță cărora li se aplică, în temeiul legislației naționale a țării terțe respective care stabilește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate, procente mai mici decât cele menționate la titlul III fac obiectul consolidării în conformitate cu ratele mai scăzute prevăzute de legislația națională a țării terțe;

(d) firmele de investiții din cadrul grupului fac obiectul articolului 4 din prezentul regulament pe bază consolidată și al articolului 412 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește definiția activelor lichide, precum și a ieșirilor și a intrărilor de lichidități atât în scopuri individuale, cât și în scopuri consolidate. În afara situației precizate la prezenta literă, firmele de investiții fac în continuare obiectul cerinței detaliate privind indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate pentru firmele de investiții, astfel cum se prevede în legislația națională a statelor membre, până la specificarea unei cerințe privind indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate, în conformitate cu articolul 508 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(e) la nivel consolidat, cuantumul intrărilor provenite de la o instituție specializată de credit, astfel cum se menționează la articolul 33 alineatele (3) și (4), este recunoscut numai până la cuantumul ieșirilor provenite de la aceeași întreprindere.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „active de nivel 1” înseamnă active cu un nivel extrem de ridicat de lichiditate și de calitate a creditului, astfel cum se prevede la articolul 416 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

2. „active de nivel 2” înseamnă active cu un nivel ridicat de lichiditate și de calitate a creditului, astfel cum se prevede la articolul 416 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Activele de nivel 2 sunt subîmpărțite în active de nivel 2A și în active de nivel 2B, în conformitate cu titlul II capitolul 2 din prezentul regulament;

▼B

3. „rezervă de lichidităţi” înseamnă volumul de active lichide pe care o instituţie de credit îl deţine în conformitate cu titlul II din prezentul regulament;

4. „monedă de raportare” înseamnă moneda în care elementele de lichiditate menţionate în partea a șasea titlurile II și III din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 trebuie raportate autorităţii competente, în conformitate cu articolul 415 alineatul (1) din respectivul regulament;

5. „cerinţa de acoperire prin active” înseamnă raportul dintre active și pasive, astfel cum se prevede în legislaţia naţională a unui stat membru sau unei ţări terţe în scopul îmbunătăţirii calităţii creditului;

6. „IMM” înseamnă o microîntreprindere, o întreprindere mică și o întreprindere mijlocie, conform definiţiei din Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ([1]);

7. „ieșiri nete de lichidităţi” înseamnă cuantumul care rezultă din scăderea intrărilor de lichidităţi ale unei instituţii de credit din ieșirile sale de lichidităţi, în conformitate cu titlul III din prezentul regulament;

▼M1

_____

▼B

10. „societate pentru investiţii personale” („PIC”) înseamnă o întreprindere sau o fiducie al cărei proprietar real sau, respectiv, beneficiar real este o persoană fizică sau un grup de persoane fizice aflate în strânsă legătură, care a fost constituită cu scopul unic de gestionare a patrimoniului proprietarilor și care nu desfășoară nicio altă activitate comercială, industrială sau profesională. PIC poate avea ca obiect și alte activităţi conexe, cum ar fi separarea activelor proprietarilor de activele corporative, facilitarea transferului de active în cadrul unei familii sau prevenirea divizării activelor după decesul unui membru al familiei, cu condiţia ca aceste activităţi să aibă legătură cu obiectivul principal al gestionării patrimoniului proprietarilor;

▼M1

11. „criză” înseamnă o deteriorare bruscă sau gravă a poziţiei de solvabilitate sau de lichiditate a unei instituţii de credit ca urmare a unor modificări ale condiţiilor de piaţă sau a unor factori idiosincratici care duc la apariţia unui risc semnificativ ca instituţia de credit să nu își mai poată îndeplini angajamentele care devin scadente în următoarele 30 de zile calendaristice;

▼B

12. „credit în marjă” înseamnă împrumuturi colateralizate acordate clienţilor în scopul asumării unor poziţii de tranzacţionare cu efect de levier.

([1]) JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

▼B

Articolul 4

Indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate

(1) Cerința detaliată de acoperire a necesarului de lichiditate, în conformitate cu articolul 412 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, este egală cu raportul dintre rezerva de lichidități a unei instituții de credit și ieșirile sale nete de lichidități în decursul unei perioade de criză de 30 de zile calendaristice și se exprimă ca procent. Instituțiile de credit își calculează indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate în conformitate cu următoarea formulă:

$$\frac{\text{Rezerva de lichidități}}{\text{Ieșirile nete de lichidități în decursul unei perioade de criză de 30 de zile calendaristice}} = \text{Indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate(\%)}$$

(2) Instituțiile de credit mențin un indicator de acoperire a necesarului de lichiditate de cel puțin 100 %.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), instituțiile de credit pot să își monetizeze activele lichide pentru a-și acoperi ieșirile nete de lichidități în decursul unor perioade de criză, chiar și în cazul în care o astfel de utilizare a activelor lichide poate duce la scăderea indicatorului lor de acoperire a necesarului de lichiditate sub 100 % în decursul perioadelor respective.

(4) În cazul în care, în orice moment, indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate al unei instituții de credit a scăzut sau ar putea fi în mod rezonabil de așteptat să scadă sub 100 %, se aplică cerința prevăzută la articolul 414 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Până când indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate revine la nivelul menționat la alineatul (2), instituția de credit raportează autorității competente indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei.

▼M1

(5) Instituțiile de credit își calculează și își monitorizează indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate în moneda de raportare pentru toate elementele, indiferent de moneda de denominare efectivă.

În plus, instituțiile de credit își calculează și își monitorizează separat indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate pentru anumite elemente, după cum urmează:

(a) pentru elementele care fac obiectul raportării separate într-o monedă diferită de moneda de raportare în conformitate cu articolul 415 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile de credit își calculează și își monitorizează separat indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate în acea monedă diferită;

(b) pentru elementele denominate în moneda de raportare, în cazul în care valoarea agregată a datoriilor denominate în alte monede decât moneda de raportare depășește sau este egală cu 5 % din totalul datoriilor instituției de credit, excluzând capitalul de reglementare

▼M1

și elementele extrabilanțiere, instituțiile de credit își calculează și își monitorizează separat indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate în moneda de raportare.

Instituțiile de credit raportează autorităților lor competente indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014.

(6) Instituțiile de credit nu înregistrează de două ori activele lichide, intrările și ieșirile.

▼B

Articolul 5

Scenarii de criză în scopul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate

Următoarele scenarii pot fi avute în vedere ca indicatori ai circumstanțelor în care se poate considera că o instituție de credit se confruntă cu o situație de criză:

(a) retragerea unei proporții semnificative din depozitele sale de retail;

(b) pierderea parțială sau totală a capacității de finanțare interbancară negarantată, inclusiv depozitele interbancare și alte surse de finanțare contingente, cum ar fi liniile de lichiditate sau de credit angajate sau neangajate obținute;

(c) o pierdere parțială sau totală a finanțării garante pe termen scurt;

(d) ieșiri suplimentare de lichidități ca urmare a deteriorării ratingului de credit cu până la trei trepte;

(e) creșterea volatilității pieței care afectează valoarea garanțiilor reale sau calitatea acestora sau care generează nevoi suplimentare de garanții reale;

(f) utilizări neprogramate de facilități de lichiditate și de credit;

(g) obligația potențială de răscumpărare a datoriei sau de onorare a obligațiilor necontractuale.

TITLUL II

REZERVA DE LICHIDITĂȚI

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Articolul 6

Componența rezervei de lichidități

Pentru a putea fi eligibile să facă parte din rezerva de lichidități a unei instituții de credit, activele lichide respectă fiecare dintre următoarele cerințe:

▼B

(a) cerinţele generale prevăzute la articolul 7;

(b) cerinţele operaţionale prevăzute la articolul 8;

(c) criteriile de eligibilitate corespunzătoare pentru clasificarea lor ca active de nivel 1 sau de nivel 2, în conformitate cu capitolul 2.

Articolul 7

Cerinţe generale privind activele lichide

(1) Pentru a fi considerate active lichide, activele unei instituţii de credit îndeplinesc condiţiile de la alineatele (2)-(6).

▼M1

(2) Activele sunt proprietăţi, drepturi sau interese deţinute de instituţiile de credit sau incluse în portofoliul menţionat la litera (a) și sunt negrevate de sarcini. În acest scop, activele sunt considerate negrevate de sarcini în cazul în care nu fac obiectul unei restricţii juridice, contractuale, de reglementare sau de alt tip care să împiedice instituţiile de credit să lichideze, să vândă, să transfere, să atribuie sau, în general, să înstrăineze activele respective printr-o tranzacţie de vânzare fermă sau printr-un acord de răscumpărare în următoarele 30 de zile calendaristice. Următoarele active sunt considerate a fi negrevate de sarcini:

(a) activele incluse într-un portofoliu care sunt disponibile pentru utilizare imediată drept garanţii reale pentru a se obţine finanţare suplimentară în cadrul unor linii de credit angajate și nefinanţate încă aflate la dispoziţia instituţiilor de credit sau, în cazul în care portofoliul este administrat de băncile centrale, în cadrul unor linii de credit neangajate și nefinanţate încă aflate la dispoziţia instituţiilor de credit. La acest punct sunt incluse activele plasate de instituţiile de credit la casa centrală a unei reţele cooperatiste sau într-un sistem instituţional de protecţie. Instituţiile de credit estimează că activele din portofoliu sunt grevate de sarcini în ordinea crescătoare a lichidităţii în funcţie de clasificarea gradului de lichiditate prevăzută în capitolul 2, începând cu activele neeligibile pentru rezerva de lichidităţi;

(b) activele pe care instituţiile de credit le primesc drept garanţii reale pentru minimizarea riscului de credit în cadrul unor tranzacţii reverse repo sau al unor operaţiuni de finanţare prin instrumente financiare și pe care instituţiile de credit le pot înstrăina.

▼B

(3) Activele nu au fost emise de însăși instituţia de credit, de întreprinderea sa mamă, alta decât o entitate din sectorul public care nu este o instituţie de credit, de filiala sa sau de o altă filială a întreprinderii sale mamă sau de o entitate special constituită în scopul securitizării cu care instituţia de credit are legături strânse.

▼B

(4) Activele nu au fost emise de niciuna dintre următoarele entităţi:

▼M1

(a) o altă instituţie de credit, cu excepţia cazului în care una sau mai multe dintre condiţiile următoare sunt îndeplinite:

(i) emitentul este o entitate din sectorul public menţionată la articolul 10 alineatul (1) litera (c) ori la articolul 11 alineatul (1) litera (a) sau (b);

(ii) activele sunt obligaţiuni garantate menţionate la articolul 10 alineatul (1) litera (f), la articolul 11 alineatul (1) litera (c) sau (d) ori la articolul 12 alineatul (1) litera (e);

(iii) activele aparţin categoriei menţionate la articolul 10 alineatul (1) litera (e);

▼B

(b) o firmă de investiţii;

(c) o întreprindere de asigurare;

(d) o întreprindere de reasigurare;

(e) o societate financiară holding;

(f) o societate financiară holding mixtă;

▼M1

(g) orice alte entităţi care desfășoară una sau mai multe dintre activităţile prevăzute în anexa I la Directiva 2013/36/UE ca activitate principală. În sensul prezentului articol, se consideră că SSPE nu fac parte din entităţile menţionate la prezenta literă.

▼B

(5) Valoarea activelor se poate determina pe baza preţurilor de piaţă difuzate pe scară largă și ușor accesibile. În absenţa unor preţuri de piaţă, valoarea activelor se poate determina pe baza unei formule ușor de calculat care utilizează date publice și care nu depinde în mod semnificativ de ipoteze puternice.

(6) Activele sunt cotate la o bursă recunoscută sau se tranzacţionează printr-o tranzacţie activă de vânzare fermă sau printr-o tranzacţie de răscumpărare simplă pe pieţe de răscumpărare general acceptate. Aceste criterii se evaluează separat pentru fiecare piaţă. Un activ admis la tranzacţionare într-un loc de tranzacţionare organizat care nu este o bursă recunoscută, nici într-un stat membru și nici într-o ţară terţă, este considerat lichid numai în cazul în care locul de tranzacţionare constituie o piaţă activă și de dimensiuni semnificative pentru vânzările ferme de active. Instituţia de credit ia în considerare următoarele elemente ca criterii minime pentru a evalua dacă un loc de tranzacţionare constituie o piaţă activă și de dimensiuni semnificative în sensul prezentului alineat:

(a) elemente de probă istorice privind amploarea și profunzimea pieţei, astfel cum au fost dovedite de diferenţe reduse între preţul de vânzare și cel de cumpărare, de volumul ridicat de tranzacţii, precum și de numărul mare și de caracterul divers al participanţilor pe piaţă;

▼B

(b) prezenţa unei infrastructuri de piaţă robuste.

(7) Cerinţele prevăzute la alineatele (5) și (6) nu se aplică:

(a) bancnotelor și monedelor menţionate la articolul 10 alineatul (1) litera (a);

▼M1

(aa) expunerile faţă de administraţiile centrale menţionate la articolul 10 alineatul (1) litera (d);

▼B

(b) expunerilor faţă de băncile centrale menţionate la articolul 10 alineatul (1) literele (b) și (d) și la articolul 11 alineatul (1) litera (b);

(c) facilităţii de lichiditate angajate cu utilizare restrânsă menţionate la articolul 12 alineatul (1) litera (d);

(d) depozitelor și altor finanţări în reţele cooperatiste și sisteme instituţionale de protecţie menţionate la articolul 16.

Articolul 8

Cerinţe operaţionale

(1) Instituţiile de credit aplică politici și limite care să asigure faptul că activele lichide deţinute, inclusiv rezerva lor de lichidităţi, rămân diversificate în mod corespunzător în orice moment. În acest scop, instituţiile de credit iau în considerare gradul de diversificare între diferitele categorii de active lichide și în cadrul aceleiași categorii de active lichide menţionate în capitolul 2 din prezentul titlu și orice alţi factori de diversificare relevanţi, cum ar fi tipurile de emitenţi, contrapărţile sau situarea geografică a acestor emitenţi și contrapărţi.

Autorităţile competente pot să impună restricţii specifice sau cerinţe specifice privind activele lichide deţinute de o instituţie de credit pentru a asigura respectarea cerinţei prevăzute la prezentul alineat. Orice astfel de restricţie sau cerinţă nu se aplică însă:

(a) următoarelor categorii de active de nivel 1:

(i) bancnotelor și monedelor menţionate la articolul 10 alineatul (1) litera (a);

▼M1

(ii) expunerile faţă de băncile centrale menţionate la articolul 10 alineatul (1) literele (b) și (d);

▼B

(iii) activelor care reprezintă creanţe asupra băncilor multilaterale de dezvoltare și asupra organizaţiilor internaţionale menţionate la articolul 10 alineatul (1) litera (g) sau activelor care sunt garantate de acestea;

▼B

(b) categoriilor de active de nivel 1 care reprezintă creanţe asupra administraţiilor centrale sau regionale, asupra autorităţilor locale sau asupra entităţilor din sectorul public menţionate la articolul 10 alineatul (1) literele (c) și (d) sau care sunt garantate de acestea, cu condiţia ca instituţia de credit să deţină activul în cauză pentru a acoperi ieșirile de lichidităţi în situaţii de criză în moneda statului membru sau a ţării terţe sau ca activul să fie emis de administraţiile centrale sau regionale, de autorităţile locale sau de entităţile din sectorul public din statul membru de origine al instituţiei de credit;

(c) facilităţii de lichiditate angajate cu utilizare restrânsă menţionată la articolul 12 alineatul (1) litera (d).

(2) Instituţiile de credit au acces cu uşurinţă la activele lichide pe care le deţin și pot să le monetizeze în orice moment în decursul perioadei de criză de 30 de zile calendaristice, printr-o vânzare fermă sau printr-un acord de răscumpărare pe pieţe de răscumpărare general acceptate. Un activ lichid este considerat ca fiind uşor accesibil pentru o instituţie de credit în cazul în care nu există obstacole juridice sau practice în ceea ce privește capacitatea instituţiei de credit de a monetiza activul respectiv în timp util.

Activele utilizate în scopul de a îmbunătăţi calitatea creditului în tranzacţii structurate sau de a acoperi costurile operaţionale ale instituţiilor de credit nu sunt considerate ca fiind uşor accesibile pentru o instituţie de credit.

Activele deţinute într-o ţară terţă în care există restricţii în calea liberei lor transferabilităţi sunt considerate ca fiind uşor accesibile numai în măsura în care instituţia de credit foloseşte aceste active pentru a acoperi ieșirile de lichidităţi din ţara terţă respectivă. Activele deţinute într-o monedă neconvertibilă sunt considerate ca fiind uşor accesibile numai în măsura în care instituţia de credit foloseşte aceste active pentru a acoperi ieșirile de lichidităţi în moneda respectivă.

(3) Instituţiile de credit asigură faptul că activele lor lichide fac obiectul controlului unei funcţii specifice de administrare a lichidităţilor în cadrul instituţiei de credit. Respectarea acestei cerinţe se demonstrează autorităţii competente într-unul dintre următoarele moduri:

(a) plasarea activelor lichide într-un portofoliu separat, gestionat direct de funcţia de lichiditate, cu unicul scop de a fi utilizate ca sursă de fonduri contingente, inclusiv în perioade de criză;

▼M1

(b) instituirea unor sisteme și controale interne care să permită funcţiei de administrare a lichidităţilor să deţină un control operaţional efectiv pentru a monetiza activele lichide deţinute în orice moment în decursul perioadei de criză de 30 de zile calendaristice și pentru a avea acces la fondurile contingente fără a intra în conflict direct cu orice strategii de afaceri sau de gestionare a riscurilor existente. În special, un activ nu este inclus în rezerva de lichidităţi în cazul în care monetizarea activului, fără înlocuire, în decursul perioadei de criză de 30 de zile calendaristice, ar elimina o acoperire care ar crea o poziţie de risc deschisă ce ar depăși limitele interne ale instituţiei de credit;

▼B

(c) prin combinarea opțiunilor (a) și (b), cu condiția ca autoritatea competentă să fi considerat o astfel de combinare acceptabilă.

(4) Instituțiile de credit monetizează periodic, și cel puțin o dată pe an, un eșantion suficient de reprezentativ din activele lichide pe care le dețin prin vânzare fermă sau printr-un acord de răscumpărare simplu pe o piață de răscumpărare general acceptată. Instituțiile de credit elaborează strategii de înstrăinare a eșantioanelor de active lichide care sunt adecvate pentru:

(a) a testa accesul la piață și capacitatea de utilizare aferente acestor active;

(b) a verifica eficacitatea proceselor folosite de instituția de credit pentru monetizarea în timp util a activelor;

(c) a reduce la minimum riscul de a trimite pieței un semnal negativ ca urmare a monetizării de către instituția de credit a activelor sale în perioadele de criză.

Cerința prevăzută la primul paragraf nu se aplică activelor de nivel 1 menționate la articolul 10, altele decât obligațiunile garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate, facilității de lichiditate angajate cu utilizare restrânsă menționată la articolul 12 alineatul (1) litera (d) sau depozitelor și altor finanțări sub formă de lichidități în cadrul rețelelor cooperatiste și al sistemelor instituționale de protecție menționată la articolul 16.

(5) Cerința prevăzută la alineatul (2) nu împiedică instituțiile de credit să acopere riscul de piață aferent activelor lor lichide, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

(a) instituția de credit să instituie mecanisme interne corespunzătoare în conformitate cu alineatele (2) și (3) pentru a asigura faptul că activele respective sunt în continuare ușor disponibile și sub controlul funcției de administrare a lichidităților;

(b) intrările și ieșirile nete de lichidități care ar rezulta în caz de lichidare anticipată a acoperirii sunt luate în calcul în evaluarea activului în cauză, în conformitate cu articolul 9.

(6) Instituțiile de credit asigură faptul că denominarea în monede a activelor lor lichide corespunde distribuirii în funcție de monedă a ieșirilor lor nete de lichiditățI. Cu toate acestea, după caz, autoritățile competente pot solicita instituțiilor de credit să restricționeze necorelarea structurii pe monede prin stabilirea unor limite privind procentul de ieșiri nete de lichidități într-o monedă care poate fi acoperit în decursul unei perioade de criză prin deținerea de active lichide care nu sunt denominate în moneda respectivă. Această restricție poate fi aplicată numai pentru moneda de raportare sau pentru o monedă care poate face obiectul unei raportări separate, în conformitate cu articolul 415 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Pentru determinarea nivelului oricărei restricții privind necorelarea structurii pe monede care poate fi aplicată în conformitate cu prezentul alineat, autoritățile competente iau în considerare cel puțin următoarele elemente:

▼B

(a) capacitatea instituției de credit de a lua oricare dintre următoarele măsuri:

(i) utilizarea activelor lichide pentru a genera lichidități în moneda și în jurisdicția în care se efectuează ieșirile nete de lichidități;

(ii) efectuarea de swap valutar și colectarea de fonduri pe pieţele valutare în condiții de criză care corespund perioadei de criză de 30 de zile calendaristice prevăzută la articolul 4;

(iii) transferul unui excedent de lichiditate de la o monedă la alta și între jurisdicții și entități juridice în cadrul grupului său în condiții de criză care corespund perioadei de criză de 30 de zile prevăzută la articolul 4;

(b) impactul variațiilor bruște și defavorabile ale cursului de schimb asupra pozițiilor necorelate existente și asupra eficacității oricăror acoperiri valutare existente.

Orice restricție privind necorelarea structurii pe monede impusă în conformitate cu prezentul alineat se consideră ca fiind o cerință specifică privind lichiditățile, astfel cum se prevede la articolul 105 din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 9

Evaluarea activelor lichide

În scopul calculării indicatorului său de acoperire a necesarului de lichiditate, o instituție de credit utilizează valoarea de piață a activelor sale lichide. Valoarea de piață a activelor lichide se reduce în conformitate cu marjele de ajustare prevăzute în capitolul 2 și în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) litera (b), după caz.

CAPITOLUL 2

Active lichide

Articolul 10

Active de nivel 1

(1) Activele de nivel 1 includ doar activele care se încadrează în una sau mai multe dintre următoarele categorii și care întrunesc, în fiecare caz, criteriile de eligibilitate prezentate în cele ce urmează:

(a) monede și bancnote;

(b) următoarele expuneri față de băncile centrale:

(i) activele care reprezintă creanțe asupra sau creanțe garantate de Banca Centrală Europeană (BCE) sau de banca centrală a unui stat membru;

▼B

(ii) activele care reprezintă creanţe asupra sau creanţe garantate de băncile centrale ale unor ţări terţe, cu condiţia ca expunerile faţă de banca centrală sau faţă de administraţia centrală a acestora să primească o evaluare de credit efectuată de o instituţie externă de evaluare a creditului (ECAI) desemnată, iar această evaluare să arate o calitate a creditului de cel puţin nivelul 1, în conformitate cu articolul 114 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

▼M1

(iii) rezervele deţinute de instituţia de credit la o bancă centrală menţionată la punctul (i) sau (ii), în măsura în care instituţia de credit este autorizată să retragă aceste rezerve în orice moment în timpul perioadelor de criză, iar condiţiile pentru o astfel de retragere au fost specificate într-un acord între autoritatea competentă a instituţiei de credit și banca centrală la care sunt deţinute rezervele sau în normele aplicabile din ţara terţă respectivă.

În sensul prezentului punct, se aplică următoarele:

— în cazul în care rezervele sunt deţinute de o filială a unei instituţii de credit, condiţiile de retragere trebuie să fie specificate într-un acord între statul membru sau autoritatea competentă din ţara terţă a filialei instituţiei de credit și banca centrală la care sunt deţinute rezervele sau în normele aplicabile din ţara terţă, după caz;

— în cazul în care rezervele sunt deţinute de o sucursală, condiţiile de retragere trebuie să fie specificate într-un acord între autoritatea competentă din statul membru sau din ţara terţă în care se află sucursala și banca centrală la care sunt deţinute rezervele sau în normele aplicabile din ţara terţă, după caz;

▼B

(c) activele care reprezintă creanţe asupra sau creanţe garantate de următoarele administraţii centrale sau regionale, autorităţi locale sau entităţi din sectorul public:

(i) administraţia centrală a unui stat membru;

(ii) administraţia centrală a unei ţări terţe, cu condiţia ca aceasta să primească o evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată, iar această evaluare să arate o calitate a creditului de cel puţin nivelul 1, în conformitate cu articolul 114 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(iii) administraţiile regionale sau autorităţile locale dintr-un stat membru, cu condiţia ca acestea să fie tratate ca expuneri faţă de administraţia centrală a statului membru respectiv, în conformitate cu articolul 115 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(iv) administraţiile regionale sau autorităţile locale dintr-o ţară terţă, de tipul celor la care se face referire la punctul (ii), cu condiţia ca acestea să fie tratate ca expuneri faţă de administraţia centrală a ţării terţe, în conformitate cu articolul 115 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

▼B

(v) entități din sectorul public, cu condiția ca acestea să fie tratate ca expuneri față de administrația centrală a unui stat membru sau față de una dintre administrațiile regionale sau dintre autoritățile locale menționate la punctul (iii), în conformitate cu articolul 116 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

▼M1

(d) următoarele active:

(i) activele care reprezintă creanțe asupra sau creanțe garantate de administrația centrală sau de banca centrală a unei țări terțe cărora nu li sa atribuit nivelul 1 de calitate a creditului de către o ECAI desemnată, în conformitate cu articolul 114 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(ii) rezervele deținute de instituția de credit la o bancă centrală menționată la punctul (i), în măsura în care instituția de credit este autorizată să retragă aceste rezerve în orice moment în timpul perioadelor de criză, iar condițiile pentru o astfel de retragere au fost specificate fie într-un acord între autoritățile competente din țara terță respectivă și banca centrală la care sunt deținute rezervele, fie în normele aplicabile din țara terță respectivă.

În sensul punctului (ii), se aplică următoarele:

— în cazul în care rezervele sunt deținute de o filială a unei instituții de credit, condițiile de retragere trebuie să fie specificate într-un acord între autoritatea competentă din țara terță a filialei instituției de credit și banca centrală la care sunt deținute rezervele sau în normele aplicabile din țara terță;

— în cazul în care rezervele sunt deținute de o sucursală, condițiile de retragere trebuie să fie specificate într-un acord între autoritatea competentă din țara terță în care se află sucursala și banca centrală la care sunt deținute rezervele sau în normele aplicabile din țara terță.

Cuantumul agregat al activelor care intră sub incidența primului paragraf punctele (i) și (ii) și care sunt denominate într-o monedă dată, pe care instituția de credit le poate recunoaște ca active de nivel 1, nu trebuie să depășească valoarea ieșirilor nete de lichidități în situații de criză înregistrate în aceeași monedă ale instituției de credit.

În plus, în cazul în care o parte sau toate activele care intră sub incidența primului paragraf punctele (i) și (ii) sunt denominate într-o monedă care nu este moneda națională a țării terțe în cauză, instituția de credit poate să recunoască activele respective drept active de nivel 1 doar până la o valoare egală cu valoarea ieșirilor nete de lichidități în situații de criză înregistrate în acea monedă străină ale instituției de credit care corespunde activității pe care o desfășoară instituția de credit în jurisdicția în care se asumă riscul de lichiditate;

▼B

(e) activele emise de instituții de credit care îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele două cerințe:

(i) emitentul este o instituție de credit înregistrată sau instituită de administrația centrală a unui stat membru sau de administrația regională sau de autoritățile locale ale unui stat membru, administrația centrală sau autoritatea locală respectivă are obligația legală de a proteja baza economică a instituției de credit și de a menține viabilitatea financiară a acesteia pe toată durata sa de viață și orice expunere față de administrația regională sau autoritatea locală respectivă, după caz, este tratată ca o expunere față de administrația centrală a statului membru, în conformitate cu articolul 115 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(ii) instituția de credit este un creditor promoțional, termen prin care, în sensul prezentului articol, se înțelege orice instituție de credit al cărei scop este realizarea de progrese în ceea ce privește obiectivele de politică publică ale Uniunii sau ale administrației centrale sau regionale sau ale autorităților locale dintr-un stat membru, în principal prin furnizarea de credite promoționale pe bază neconcurențială și non-profit, cu condiția ca cel puțin 90 % din împrumuturile pe care le acordă să fie direct sau indirect garantate de administrația centrală sau regională sau de autoritatea locală și ca orice expunere față de administrația regională sau față de autoritatea locală respectivă, după caz, să fie tratată ca o expunere față de administrația centrală a statului membru, în conformitate cu articolul 115 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(f) expunerile sub formă de obligațiuni garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate, care respectă toate cerințele următoare:

(i) sunt obligațiuni de tipul menționat la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE sau îndeplinesc cerințele de eligibilitate pentru a beneficia de tratamentul prevăzut la articolul 129 alineatul (4) sau (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(ii) ►M1 expunerile față de instituțiile din portofoliul de acoperire îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau, în cazul în care autoritatea competentă a acordat derogarea parțială menționată la articolul 129 alineatul (1) ultimul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, condițiile menționate la paragraful respectiv; ◄

(iii) instituția de credit care investește în obligațiunile garantate și emitentul îndeplinesc cerința de transparență prevăzută la articolul 129 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(iv) valoarea emisiunii este de cel puțin 500 de milioane EUR (sau suma echivalentă în moneda națională);

(v) obligațiunile garantate primesc o evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată, care arată o calitate a creditului de cel puțin nivelul 1, în conformitate cu articolul 129 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, de nivel echivalent de calitate a creditului în cazul unei evaluări de credit pe termen scurt sau, în absența unei evaluări de credit, primesc o pondere a riscului de 10 %, în conformitate cu articolul 129 alineatul (5) din regulamentul menționat;

▼B

(vi) portofoliul de acoperire îndeplinește în permanenţă cerinţa de acoperire prin active cu cel puţin 2 % în plus faţă de valoarea necesară pentru a satisface creanţele rezultate din obligaţiunile garantate;

(g) activele care reprezintă creanţe asupra sau creanţe garantate de băncile multilaterale de dezvoltare și de organizaţiile internaţionale menţionate la articolul 117 alineatul (2) și, respectiv, la articolul 118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

▼M1

(2) Valoarea de piaţă a obligaţiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menţionate la alineatul (1) litera (f) face obiectul unei marje de ajustare de cel puţin 7 %. Cu excepţia celor specificate la articolul 15 alineatul (2) literele (b) și (c) în legătură cu acţiunile și unităţile deţinute în OPC-uri, nu se aplică nicio marjă de ajustare asupra valorii activelor de nivel 1 rămase.

▼B

Articolul 11

Active de nivel 2A

(1) Activele de nivel 2A includ doar activele care se încadrează în una sau mai multe dintre următoarele categorii și care întrunesc, în fiecare caz, criteriile de eligibilitate prezentate mai jos:

(a) activele care reprezintă creanţe asupra sau creanţe garantate de administraţii regionale, autorităţi locale sau entităţi din sectorul public dintr-un stat membru, dacă expunerilor faţă de acestea li se atribuie o pondere a riscului de 20 % în conformitate cu articolul 115 alineatele (1) și (5) și cu articolul 116 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, după caz;

(b) activele care reprezintă creanţe asupra sau creanţe garantate de administraţia centrală sau de banca centrală a unei ţări terţe sau de o administraţie regională, o autoritate locală sau o entitate din sectorul public dintr-o ţară terţă, cu condiţia ca acestora să li se atribuie o pondere a riscului de 20 % în conformitate cu articolul 114 alineatul (2), articolul 115 sau articolul 116 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, după caz;

(c) expunerile sub formă de obligaţiuni garantate cu un nivel ridicat de calitate, care respectă toate cerinţele următoare:

(i) sunt obligaţiuni de tipul celor prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE sau îndeplinesc cerinţele de eligibilitate pentru a beneficia de tratamentul prevăzut la articolul 129 alineatul (4) sau (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

▼M1

(ii) expunerile faţă de instituţiile din portofoliul de acoperire îndeplinesc condiţiile prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau, în cazul în care autoritatea competentă a acordat derogarea parţială menţionată la articolul 129 alineatul (1) ultimul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, condiţiile menţionate la paragraful respectiv;

▼B

(iii) instituţia de credit care investește în obligaţiunile garantate și emitentul îndeplinesc cerinţa de transparenţă prevăzută la articolul 129 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(iv) valoarea emisiunii acestora este de cel puţin 250 de milioane EUR (sau suma echivalentă în moneda naţională);

(v) obligaţiunile garantate primesc o evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată, care arată o calitate a creditului de cel puţin nivelul 2, în conformitate cu articolul 129 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, de nivel echivalent de calitate a creditului în cazul unei evaluări de credit pe termen scurt sau, în absenţa unei evaluări de credit, primesc o pondere a riscului de 20 % în conformitate cu articolul 129 alineatul (5) din regulamentul menţionat;

(vi) portofoliul de acoperire îndeplinește în permanenţă cerinţa de acoperire prin active cu cel puţin 7 % în plus faţă de valoarea necesară pentru a satisface creanţele rezultate din obligaţiunile garantate. Cu toate acestea, în cazul în care obligaţiunile garantate pentru care evaluarea de credit arată o calitate a creditului de nivel 1 nu îndeplinesc criteriul valorii minime a emisiunii corespunzătoare obligaţiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (f) punctul (iv), dar îndeplinesc cerinţele prevăzute la punctele (i), (ii), (iii) și (iv) pentru obligaţiunile garantate cu un nivel ridicat de calitate, acestea fac, în schimb, obiectul cerinţei de acoperire prin active de minimum 2 %;

(d) expunerile sub formă de obligaţiuni garantate emise de instituţiile de credit din ţări terţe, care îndeplinesc toate cerinţele următoare:

(i) sunt obligaţiuni garantate în conformitate cu legislaţia naţională a ţării terţe, care trebuie să le definească drept titluri de creanţă emise de instituţiile de credit sau de o filială deţinută integral de o instituţie de credit care garantează emisiunea și sunt garantate printr-un portofoliu de acoperire constituit din active, la care deţinătorii de obligaţiuni recurg direct pentru rambursarea principalului și a dobânzii în mod prioritar în caz de nerambursare de către emitent;

(ii) emitentul și obligaţiunile garantate sunt reglementate prin legislaţia naţională din ţara terţă, făcând obiectul unei supravegheri publice speciale menite să îi protejeze pe deţinătorii de obligaţiuni, iar mecanismele de supraveghere și de reglementare aplicate în ţara terţă trebuie să fie cel puţin echivalente cu cele aplicate în Uniune;

(iii) obligaţiunile garantate sunt sprijinite de un portofoliu de active format dintr-unul sau mai multe dintre tipurile descrise la articolul 129 alineatul (1) litera (b), litera (d) punctul (i), litera (f) punctul (i) sau litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În cazul în care portofoliul cuprinde credite garantate cu proprietăţi imobiliare, trebuie să fie îndeplinite cerinţele prevăzute la articolul 208 și la articolul 229 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

▼M1

(iv) expunerile față de instituțiile din portofoliul de acoperire îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau, în cazul în care autoritatea competentă a acordat derogarea parțială menționată la articolul 129 alineatul (1) ultimul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, condițiile menționate la paragraful respectiv;

▼B

(v) instituția de credit care investește în obligațiunile garantate și emitentul îndeplinesc cerința de transparență prevăzută la articolul 129 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(vi) obligațiunile garantate primesc o evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată, care arată o calitate a creditului de cel puțin nivelul 1, în conformitate cu articolul 129 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, de nivel echivalent de calitate a creditului în cazul unei evaluări de credit pe termen scurt sau, în absența unei evaluări de credit, primesc o pondere a riscului de 10 %, în conformitate cu articolul 129 alineatul (5) din regulamentul menționat; și

(vii) portofoliul de acoperire îndeplinește în permanență cerința de acoperire prin active cu cel puțin 7 % în plus față de valoarea necesară pentru a satisface creanțele rezultate din obligațiunile garantate. Cu toate acestea, în cazul în care valoarea emisiunii de obligațiuni garantate este mai mare sau egală cu 500 de milioane EUR (sau suma echivalentă în monedă națională), acestea fac, în schimb, obiectul cerinței de acoperire prin active de minimum 2 %;

(e) titlurile de creanță emise de societățile comerciale, care îndeplinesc toate cerințele următoare:

(i) primesc, de la o ECAI desemnată, o evaluare de credit care arată o calitate a creditului de cel puțin nivelul 1, în conformitate cu articolul 122 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau nivelul echivalent de calitate a creditului în cazul unei evaluări de credit pe termen scurt;

(ii) valoarea emisiunii de titluri este de cel puțin 250 de milioane EUR (sau echivalentul acestei sume în moneda națională);

(iii) termenul maxim de scadență a titlurilor, la data emisiunii, este de 10 ani.

(2) Valoarea de piață a fiecărui activ de nivel 2A face obiectul unei marje de ajustare de cel puțin 15 %.

Articolul 12

Active de nivel 2B

(1) Activele de nivel 2B includ doar activele care se încadrează în una sau mai multe dintre următoarele categorii și care întrunesc, în fiecare caz, criteriile de eligibilitate prezentate mai jos:

(a) expunerile sub formă de titluri garantate cu active, care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 13;

▼B

(b) titlurile de creanţă emise de societăţile comerciale, care îndeplinesc toate cerinţele următoare:

(i) au primit o evaluare de credit din partea unei ECAI desemnate, care arată o calitate a creditului de cel puţin nivelul 3, în conformitate cu articolul 122 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau nivelul echivalent de calitate a creditului în cazul unei evaluări de credit pe termen scurt;

(ii) valoarea emisiunii de titluri este de cel puţin 250 de milioane EUR (sau echivalentul acestei sume în moneda naţională);

(iii) termenul maxim de scadenţă a titlurilor, la data emisiunii, este de 10 ani;

(c) acţiunile, cu condiţia să îndeplinească toate cerinţele următoare:

(i) să facă parte dintr-un indice pe acţiuni principal într-un stat membru sau într-o ţară terţă, astfel cum a fost identificat în sensul prezentului punct de către autoritatea competentă a unui stat membru sau de către autoritatea publică relevantă dintr-o ţară terţă. În absenţa unei decizii din partea autorităţii competente sau a autorităţii publice în legătură cu indicii pe acţiuni principali, instituţiile de credit consideră că este indice pe acţiuni principal indicele pe acţiuni compus din societăţile-lider din jurisdicţia relevantă;

(ii) sunt denominate în moneda statului membru de origine al instituţiei de credit sau, în cazul în care sunt denominate într-o monedă diferită, sunt considerate ca fiind de nivel 2B doar până la cuantumul necesar pentru a acoperi ieșirile nete de lichidităţi în condiţii de criză, în moneda respectivă sau în jurisdicţia în care se asumă riscul de lichiditate; și

(iii) au un istoric cert ca sursă sigură de lichidităţi, în orice moment, inclusiv în timpul perioadelor de criză. Această cerinţă este considerată a fi îndeplinită în cazul în care, în cursul unei perioade de 30 de zile calendaristice de criză pe piaţă, nivelul de scădere a cursului acţiunii sau de creștere a marjei de ajustare a acesteia nu a depășit 40 % sau, respectiv, 40 de puncte procentuale; și

(d) facilităţile de lichiditate angajate cu utilizare restrânsă care pot fi furnizate de BCE, de banca centrală a unui stat membru sau de banca centrală a unei ţări terţe, cu condiţia ca cerinţele prevăzute la articolul 14 să fie îndeplinite;

(e) expunerile sub formă de obligaţiuni garantate cu un nivel ridicat de calitate, care respectă toate cerinţele următoare:

(i) sunt obligaţiuni de tipul celor prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE sau îndeplinesc cerinţele de eligibilitate pentru a beneficia de tratamentul prevăzut la articolul 129 alineatul (4) sau (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(ii) instituţia de credit care investește în obligaţiunile garantate îndeplinește cerinţa de transparenţă prevăzută la articolul 129 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

▼B

(iii) emitentul obligațiunilor garantate pune la dispoziția investitorilor, cel puțin trimestrial, informațiile menționate la articolul 129 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(iv) valoarea emisiunii acestora este de cel puțin 250 de milioane EUR (sau suma echivalentă în moneda națională);

(v) obligațiunile garantate sunt garantate exclusiv cu activele prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (a), litera (d) punctul (i) și litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(vi) portofoliul de active-suport constă exclusiv din expuneri care se califică pentru o pondere a riscului mai mică sau egală cu 35 % în conformitate cu articolul 125 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește riscul de credit;

(vii) portofoliul de acoperire îndeplinește în permanență cerința de acoperire prin active cu cel puțin 10 % în plus față de valoarea necesară pentru a satisface creanțele rezultate din obligațiunile garantate;

(viii) instituția de credit emitentă are obligația de a declara public, lunar, faptul că portofoliul de acoperire îndeplinește cerința de acoperire prin active în procent de 10 %;

(f) în cazul instituțiilor de credit care, în conformitate cu actele lor constitutive, nu sunt în măsură, din motive de practicare a unui cult religios, să dețină active purtătoare de dobândă, activele nepurtătoare de dobândă care constituie creanțe asupra sau creanțe garantate de băncile centrale sau de administrația centrală sau banca centrală a unei țări terțe sau de o administrație regională, o autoritate locală sau o entitate din sectorul public dintr-o țară terță, cu condiția ca respectivele active să dețină o evaluare de credit efectuată de o ECAI desemnată, care arată o calitate a creditului de cel puțin nivelul 5, în conformitate cu articolul 114 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau nivelul echivalent de calitate a creditului în cazul unei evaluări de credit pe termen scurt.

(2) Valoarea de piață a fiecărui activ de nivel 2B face obiectul următoarelor marje de ajustare minime:

(a) marja de ajustare aplicabilă prevăzută la articolul 13 alineatul (14) pentru securitizările de nivel 2B;

(b) o marjă de ajustare de 50 % pentru titlurile de creanță emise de societățile comerciale menționate la alineatul (1) litera (b);

(c) o marjă de ajustare de 50 % pentru acțiunile menționate la alineatul (1) litera (c);

(d) o marjă de ajustare de 30 % pentru programele sau emisiile de obligațiuni garantate prevăzute la alineatul (1) litera (e);

(e) o marjă de ajustare de 50 % pentru activele nepurtătoare de dobândă prevăzute la alineatul (1) litera (f).

(3) În cazul instituțiilor de credit care, în conformitate cu actele lor constitutive, nu sunt în măsură, din motive de practicare a unui cult religios, să dețină active purtătoare de dobândă, autoritatea competentă poate permite derogarea de la punctele (ii) și (iii) de la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol, cu condiția să existe dovezi care să arate că activele nepurtătoare de dobândă care îndeplinesc respectivele cerințe sunt insuficiente și cu condiția ca respectivele active nepurtătoare de dobândă să aibă un grad corespunzător de lichiditate pe pieţele private.

▼B

Pentru a stabili dacă activele nepurtătoare de dobândă au un grad corespunzător de lichiditate în sensul primului paragraf, autoritatea competentă ia în considerare următorii factori:

(a) datele disponibile cu privire la lichiditatea acestora pe piaţă, inclusiv volumele de tranzacţionare, diferenţa observată dintre preţul de vânzare și cel de cumpărare, volatilitatea preţurilor și impactul preţurilor; și

(b) alţi factori relevanţi pentru lichiditatea acestora, inclusiv datele istorice privind extinderea și profunzimea pieţei pentru aceste active nepurtătoare de dobândă, numărul și diversitatea participanţilor pe piaţă și prezenţa unei infrastructuri de piaţă solide.

Articolul 13

Securitizări de nivel 2B

▼M1

(1) Expunerile sub formă de titluri garantate cu active menţionate la articolul 12 alineatul (1) litera (a) se califică drept securitizări de nivel 2B în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), se autorizează utilizarea pentru securitizări a denumirii „STS” sau „simple, transparente și standardizate” ori a unei denumiri care se referă în mod direct sau indirect la aceşti termeni, iar denumirea respectivă este utilizată în acest fel;

(b) sunt îndeplinite criteriile prevăzute la alineatul (2) și la alineatele (10)-(13).

▼B

(2) Poziţia din securitizare și expunerile care constituie suportul pentru poziţie îndeplinesc toate cerinţele următoare:

▼M1

(a) poziţia a primit, de la o ECAI desemnată, o evaluare de credit care corespunde nivelului 1 de calitate a creditului, în conformitate cu articolul 264 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau nivelul echivalent de calitate a creditului în cazul unei evaluări de credit pe termen scurt;

(b) poziţia se situează în tranșa sau tranșele cu cel mai ridicat rang a (ale) securitizării și deţine cel mai ridicat rang în orice moment pe toată durata tranzacţiei. În acest sens, se consideră că o tranșă este de cel mai ridicat rang în cazul în care, după emiterea unei scrisori de executare silită și, după caz, a unei scrisori de punere în întârziere, tranșa nu este subordonată altor tranșe din aceeași tranzacţie

([1]) Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).

▼M1

sau schemă de securitizare în ceea ce privește primirea plăţilor principalului și ale dobânzii, fără a se lua în considerare sumele datorate în baza instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii sau pe valute, comisioanele sau alte plăţi similare, în conformitate cu articolul 242 punctul 6 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;;

_____

▼B

(g) ►M1 poziţia de securitizare este garantată de un portofoliu de expuneri-suport, iar aceste expuneri-suport fie aparţin toate unei singure subcategorii dintre următoarele subcategorii, fie constau într-o combinaţie a creditelor rezidenţiale menţionate la punctul (i) și a creditelor rezidenţiale menţionate la punctul (ii): ◄

(i) creditele rezidenţiale garantate cu o ipotecă de prim rang acordată persoanelor fizice pentru achiziţionarea reședinţei principale, cu condiţia să fie îndeplinită una dintre cele două condiţii de mai jos:

— creditele din portofoliu îndeplinesc, în medie, cerinţa privind indicatorul LTV (*loan-to-value*) prevăzută la articolul 129 alineatul (1) litera (d) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

— legislaţia naţională a statului membru din care provin creditele prevede o limitare prin aplicarea unui raport împrumut/venit la suma pe care un debitor o poate împrumuta în cadrul unui credit rezidenţial, iar statul membru în cauză a notificat legislaţia respectivă Comisiei și ABE. Limitarea legată de raportul împrumut/venit se calculează pe baza venitului anual brut al debitorului, luând în calcul obligaţiile sale fiscale și alte angajamente ale acestuia, precum și riscul unor modificări ale ratelor dobânzii pe perioada împrumutului. Pentru fiecare împrumut rezidenţial din portofoliu, procentul din venitul brut al debitorului care poate fi alocat rambursării împrumutului, incluzând dobânda, principalul și taxele, nu trebuie să depășească 45 %;

(ii) creditele rezidenţiale garantate integral, menţionate la articolul 129 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu condiţia ca creditele să îndeplinească cerinţele privind acoperirea cu garanţii reale prevăzute la alineatul respectiv și cerinţa privind indicatorul LTV (*loan-to-value*) mediu, prevăzută la articolul 129 alineatul (1) litera (d) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

▼B

(iii) creditele comerciale, operațiunile de leasing și creditele pentru întreprinderile stabilite într-un stat membru, destinate finanțării cheltuielilor de capital sau a operațiunilor comerciale, altele decât achiziționarea sau dezvoltarea de proprietăți imobiliare comerciale, cu condiția ca cel puțin 80 % din debitorii din portofoliu să fie întreprinderi mici și mijlocii în materie de sold al portofoliului la momentul emiterii securitizării și ca niciunul dintre debitori să nu fie o instituție, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

▼M1

(iv) creditele auto și leasingurile acordate unor debitori sau utilizatori care sunt stabiliți sau își au reședința într-un stat membru. În acest sens, creditele auto și leasingurile includ credite sau contracte de leasing pentru finanțarea autovehiculelor sau a remorcilor acestora, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctele 11 și 12 din Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]), a tractoarelor agricole sau forestiere menționate în Regulamentul (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]), a motocicletelor sau a triciclurilor cu motor, astfel cum sunt menționate în Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]), sau a vehiculelor pe șenile menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2007/46/CE. Astfel de credite sau contracte de leasing pot include produse de asigurare și servicii conexe sau componente suplimentare necesare vehiculului, iar în cazul contractelor de leasing, valoarea reziduală a vehiculelor în leasing. Toate împrumuturile și leasingurile din portofoliu sunt garantate cu un privilegiu sau o garanție de prim rang asupra vehiculului sau cu o garanție adecvată în favoarea SSPE, cum ar fi o clauză privind rezerva dreptului de proprietate;

▼B

(v) împrumuturile și facilitățile de credit pentru persoanele fizice cu reședința într-un stat membru, în scopuri de consum personale, legate de familie sau de gospodărie;

▼M1

_____

_____

▼B

(10) Expunerile-suport nu se inițiază de către instituția de credit care deține poziția din securitizare în rezerva sa de lichidități, de către o filială a sa, de către întreprinderea sa mamă, de către o filială a întreprinderii-mamă sau de către orice altă întreprindere care se află în legătură strânsă cu respectiva instituție de credit.

(11) Valoarea de emisiune a tranșei este de cel puțin 100 de milioane EUR (sau echivalentul acestei sume în moneda națională).

([1]) Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru) (JO L 263, 9.10.2007, p. 1).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 februarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele agricole și forestiere (JO L 60, 2.3.2013, p. 1).

([3]) Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele cu două sau trei roți și pentru cvadricicluri (JO L 60, 2.3.2013, p. 52).

▼B

(12) Durata de viaţă medie ponderată rămasă a tranșei este de 5 ani sau mai puţin, aceasta calculându-se pe baza valorii celei mai mici dintre, pe de o parte, ipoteza referitoare la plăţile anticipate reţinută pentru tarificarea tranzacţiei și, pe de altă parte, o rată constantă de plată anticipată de 20 %, pentru care instituţia de credit presupune că opţiunea de cumpărare va fi exercitată la prima dată autorizată.

(13) Iniţiatorul expunerilor-suport aferente securitizării este o instituţie, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau o întreprindere a cărei activitate principală constă în desfășurarea uneia sau a mai multor activităţi menţionate la punctele 2-12 și la punctul 15 din anexa I la Directiva 2013/36/UE.

(14) Valoarea de piaţă a securitizărilor de nivel 2B face obiectul următoarelor marje de ajustare minime:

(a) 25 % în cazul securitizărilor garantate cu subcategoriile de active menţionate la alineatul (2) litera (g) punctele (i), (ii) și (iv);

(b) 35 % în cazul securitizărilor garantate cu subcategoriile de active menţionate la alineatul (2) litera (g) punctele (iii) și (v).

Articolul 14

Facilităţi de lichiditate angajate cu utilizare restrânsă

Pentru a se califica drept active de nivel 2B, facilităţile de lichiditate angajate cu utilizare restrânsă care pot fi furnizate de o bancă centrală, astfel cum se prevede la articolul 12 alineatul (1) litera (d), trebuie să îndeplinească toate criteriile următoare:

(a) în afara perioadelor de criză, facilitatea face obiectul unui comision de angajament pentru suma totală angajată care este, cel puţin, cea mai mare valoare dintre următoarele:

(i) 75 de puncte de bază pe an; sau

(ii) cel puţin 25 de puncte de bază pe an peste diferenţa de randament dintre activele utilizate pentru a garanta facilitatea și randamentul unui portofoliu reprezentativ de active lichide, după ajustarea oricăror diferenţe semnificative în materie de risc de credit.

În timpul unei perioade de criză, banca centrală poate reduce comisionul de angajament descris la primul paragraf de la prezentul punct, cu condiţia să fie îndeplinite cerinţele minime aplicabile facilităţilor de lichiditate în cadrul abordărilor alternative în materie de lichiditate, în conformitate cu articolul 19;

(b) facilitatea este garantată cu active negrevate de sarcini de unul dintre tipurile specificate de banca centrală. Activele furnizate ca garanţie reală îndeplinesc toate criteriile următoare:

▼B

(i) sunt deținute într-o formă care facilitează transferul lor rapid către banca centrală în cazul în care se recurge la facilitate;

(ii) valoarea acestora după aplicarea marjei de ajustare de către banca centrală este suficientă pentru a acoperi suma totală a facilității;

(iii) nu trebuie să fie contabilizate ca active lichide destinate rezervei de lichidități a instituției de credit;

(c) facilitatea este compatibilă cu cadrul politicii în materie de contrapărți a băncii centrale;

(d) termenul de angajare a facilității depășește perioada de criză de 30 de zile calendaristice menționată la articolul 4;

(e) facilitatea nu este revocată de către banca centrală înainte de scadența sa contractuală și nu se mai ia nicio altă decizie de acordare a creditului atâta timp cât instituția de credit în cauză continuă să fie evaluată ca solvabilă;

(f) există o politică formală publicată de banca centrală, prin care se precizează decizia acesteia de a acorda facilități de lichiditate angajate cu utilizare restrânsă, condițiile care reglementează facilitatea respectivă și tipurile de instituții de credit care sunt eligibile să aplice pentru obținerea unor astfel de facilități.

Articolul 15

Organisme de plasament colectiv

(1) Acțiunile sau unitățile deținute în OPC-uri se califică drept active lichide de același nivel ca activele lichide suport ale întreprinderii în cauză, până la o valoare absolută de 500 de milioane EUR (sau suma echivalentă în moneda națională), pentru fiecare instituție de credit, în mod individual, cu condiția ca:

(a) cerințele prevăzute la articolul 132 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 să fie respectate;

(b) OPC să investească numai în active lichide și în instrumente financiare derivate, în cel din urmă caz doar în măsura necesară pentru a diminua riscul ratei dobânzii, riscul valutar sau riscul de credit în portofoliu.

(2) Instituțiile de credit aplică următoarele marje de ajustare minime la valoarea acțiunilor sau a unităților pe care le dețin în OPC-uri, în funcție de categoria de active lichide suport:

(a) 0 % pentru monede și bancnote, precum și pentru expunerile față de băncile centrale, menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (b);

(b) 5 % pentru activele de nivel 1, cu excepția obligațiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate;

▼B

(c) 12 % pentru obligaţiunile garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menţionate la articolul 10 alineatul (1) litera (f);

(d) 20 % pentru activele de nivel 2A;

(e) 30 % pentru securitizările de nivel 2B garantate cu subcategoriile de active menţionate la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctele (i), (ii) și (iv);

(f) 35 % pentru obligaţiunile garantate de nivel 2B menţionate la articolul 12 alineatul (1) litera (e);

(g) 40 % pentru securitizările de nivel 2B garantate cu subcategoriile de active menţionate la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctele (iii) și (v); și

(h) 55 % pentru titlurile de creanţă de nivel 2B emise de societăţi comerciale, menţionate la articolul 12 alineatul (1) litera (b), pentru acţiunile menţionate la articolul 12 alineatul (1) litera (c) și pentru activele nepurtătoare de dobândă menţionate la articolul 12 alineatul (1) litera (f).

(3) Abordarea la care se face referire la alineatul (2) se aplică după cum urmează:

(a) în cazul în care instituţia de credit este la curent cu expunerile-suport ale OPCului, aceasta poate analiza respectivele expuneri-suport pentru a le atribui marja de ajustare corespunzătoare, în conformitate cu alineatul (2);

▼M1

(b) în cazul în care instituţia de credit nu cunoaște expunerile-suport ale OPC-ului, aceasta trebuie să presupună, în scopul stabilirii nivelului de lichiditate al activelor-suport și al atribuirii marjei de ajustare corespunzătoare activelor în cauză, că OPC-ul investește în active lichide, până la valoarea maximă permisă conform mandatului său, în aceeași ordine crescătoare în care activele lichide sunt clasificate în sensul alineatului (2), începând cu activele menţionate la alineatul (2) litera (h), până când se atinge limita totală maximă pentru investiţii.

▼B

(4) Instituţiile de credit elaborează metodologii și proceduri solide de calculare și raportare a valorii de piaţă și a marjelor de ajustare pentru acţiunile sau unităţile deţinute în OPC-uri. În cazul în care expunerea nu este suficient de semnificativă pentru ca o instituţie de credit să elaboreze propriile metodologii și cu condiţia ca, în fiecare caz, autoritatea competentă să considere că această condiţie a fost îndeplinită, o instituţie de credit se poate baza numai pe părţile terţe de mai jos pentru calcularea și raportarea marjelor de ajustare pentru acţiuni sau unităţi deţinute în OPC-uri:

(a) instituţia depozitară a OPC-ului, cu condiţia ca OPC-ul să investească exclusiv în titluri și să depoziteze toate titlurile respective la această instituţie depozitară; sau

(b) pentru alte OPC-uri, societatea de administrare a OPC-ului, cu condiţia ca societatea de administrare a OPC-ului să îndeplinească cerinţele prevăzute la articolul 132 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

▼M1

Corectitudinea calculelor efectuate de instituţia depozitară sau de societatea de administrare a OPC-ului atunci când determină valoarea de piaţă și marjele de ajustare aferente acţiunilor sau unităţilor deţinute în OPC-uri trebuie confirmată de un auditor extern cel puţin o dată pe an.

▼B

(5) În cazul în care o instituţie de credit nu se conformează cerinţelor prevăzute la alineatul (4) din prezentul articol în ceea ce privește acţiunile sau unităţile deţinute într-un OPC, aceasta încetează să le recunoască ca active lichide în sensul prezentului regulament, în conformitate cu articolul 18.

▼M1

Articolul 16

Depozite și alte finanţări în reţele cooperatiste și sisteme instituţionale de protecţie

(1) În cazul în care o instituţie de credit aparţine unui sistem instituţional de protecţie de tipul menţionat la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, unei reţele care ar fi eligibilă pentru derogarea prevăzută la articolul 10 din regulamentul menţionat anterior sau unei reţele cooperatiste dintr-un stat membru, depozitele la vedere pe care instituţia de credit le menţine la casa centrală pot fi tratate ca active lichide, cu excepţia cazului în care casa centrală care primește depozitele le tratează drept depozite operaţionale. Atunci când depozitele sunt tratate ca active lichide, acestora li se aplică una dintre următoarele prevederi:

(a) în cazul în care, în conformitate cu legislaţia naţională sau cu documentele obligatorii din punct de vedere juridic care reglementează respectivul sistem sau respectiva reţea, casa centrală are obligaţia de a deţine sau de a investi depozitele în active lichide de un anumit nivel sau categorie, depozitele trebuie tratate ca active lichide de același nivel sau de aceeași categorie, în conformitate cu prezentul regulament;

(b) în cazul în care casa centrală nu are obligaţia să deţină sau să investească depozitele în active lichide de un anumit nivel sau categorie, depozitele trebuie tratate ca active de nivel 2B în conformitate cu prezentul regulament și suma restantă aferentă acestora face obiectul unei marje de ajustare minime de 25 %.

(2) În cazul în care, în temeiul legislaţiei unui stat membru sau al documentelor obligatorii din punct de vedere juridic care reglementează una dintre reţelele sau unul dintre sistemele descrise la alineatul (1), instituţia de credit are acces, în termen de 30 de zile calendaristice, la finanţări sub formă de lichidităţi neutilizate de la casa centrală sau de la o altă instituţie din cadrul aceleiași reţele sau aceluiași sistem, astfel de finanţări trebuie tratate ca active de nivel 2B, în măsura în care nu sunt garantate cu active lichide și nu sunt tratate în conformitate cu dispoziţiile articolului 34. Se aplică o marjă de ajustare minimă de 25 % valorii principalului angajat neutilizat al finanţării sub formă de lichidităţi.

▼B

Articolul 17

Componenţa rezervei de lichidităţi pentru fiecare nivel al activelor

(1) Instituţiile de credit respectă în orice moment următoarele cerinţe privind componenţa rezervei lor de lichidităţi:

(a) minimum 60 % din rezerva de lichidităţi este compus din active de nivel 1;

▼B

(b) minimum 30 % din rezerva de lichidităţi este compus din active de nivel 1, cu excepţia obligaţiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menţionate la articolul 10 alineatul (1) litera (f);

(c) maximum 15 % din rezerva de lichidităţi poate fi deţinut sub formă de active de nivel 2B.

▼M1

(2) Cerinţele prevăzute la alineatul (1) se aplică după ajustarea pentru impactul asupra stocului de active lichide pe care îl au finanţările garantate, tranzacţiile de creditare garantate sau tranzacţiile de swap pe garanţii reale cu active lichide cel puţin pe un segment al tranzacţiei în cazul în care tranzacţiile ajung la scadenţă în termen de 30 de zile calendaristice, după deducerea tuturor marjelor de ajustare aplicabile și cu condiţia ca instituţia de credit să respecte cerinţele operaţionale prevăzute la articolul 8.

▼B

(3) Instituţiile de credit stabilesc componenţa rezervei lor de lichidităţi în conformitate cu formulele prevăzute în anexa I la prezentul regulament.

▼M1

(4) În urma unei analize de la caz la caz, autoritatea competentă poate acorda derogări de la aplicarea alineatelor (2) și (3), integral sau parţial, în ceea ce privește una sau mai multe tranzacţii de finanţare garantate, tranzacţii de creditare garantate sau tranzacţii swap pe garanţii reale care utilizează active lichide cel puţin pe un segment al tranzacţiei și care ajung la scadenţă în termen de 30 de zile calendaristice, dacă sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

(a) contrapartea la tranzacţie sau la tranzacţii este BCE sau banca centrală a unui stat membru;

(b) există circumstanţe excepţionale care determină un risc sistemic ce afectează sectorul bancar din unul sau mai multe state membre;

(c) înainte de a acorda derogarea respectivă, autoritatea competentă s-a consultat cu banca centrală care este contrapartea la tranzacţie sau la tranzacţii, precum și cu BCE atunci când respectiva bancă centrală este o bancă centrală din Eurosistem.

(5) În termen de 19 noiembrie 2020, ABE prezintă un raport Comisiei privind adecvarea tehnică a mecanismului de închidere prevăzut la alineatele (2)-(4), în care analizează dacă mecanismul respectiv ar putea avea un impact negativ asupra activităţii economice și a profilului de risc al instituţiilor de credit stabilite în Uniune, asupra stabilităţii și bunei funcţionări a pieţelor financiare, asupra economiei sau a transmiterii politicii monetare în economie. Acest raport evaluează oportunitatea modificării mecanismului de închidere prevăzut la alineatele (2)-(4) și, în cazul în care ABE constată fie că actualul mecanism de închidere nu este adecvat din punct de vedere tehnic, fie că are un impact negativ, ar trebui să recomande soluţii alternative și să evalueze impactul acestora.

Comisia ţine seama de raportul ABE menţionat la paragraful precedent atunci când elaborează orice viitor act delegat în temeiul delegării de competenţe prevăzute la articolul 460 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

▼B

Articolul 18

Încălcarea cerinţelor

(1) În cazul în care un activ lichid încetează să mai respecte oricare dintre cerinţele generale aplicabile prevăzute la articolul 7, oricare dintre cerinţele operaţionale prevăzute la articolul 8 alineatul (2) sau oricare dintre criteriile de eligibilitate aplicabile prevăzute în prezentul capitol, instituţia de credit încetează să mai recunoască activul respectiv ca activ lichid în termen de cel mult 30 de zile calendaristice de la data la care a avut loc încălcarea cerinţelor.

(2) Alineatul (1) se aplică acţiunilor sau unităţilor deţinute într-un OPC care încetează să îndeplinească cerinţele de eligibilitate numai în cazul în care acestea nu depășesc 10 % din activele totale ale OPC-ului.

Articolul 19

Abordări alternative privind lichidităţile

(1) În cazul în care nu există suficiente active lichide într-o anumită monedă astfel încât instituţiile de credit să respecte indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate prevăzut la articolul 4, se aplică una sau mai multe dintre următoarele dispoziţii:

(a) cerinţa privind coerenţa între monede, prevăzută la articolul 8 alineatul (6), nu se aplică în ceea ce privește moneda respectivă;

(b) instituţia de credit poate acoperi deficitul de active lichide într-o anumită monedă cu facilităţi de credit de la banca centrală dintr-un stat membru sau dintr-o ţară terţă care are moneda respectivă, cu condiţia ca facilitatea să respecte toate cerinţele următoare:

(i) este angajată în mod irevocabil, prin contract, pentru următoarele 30 de zile calendaristice;

(ii) tariful acesteia cuprinde un comision care trebuie plătit indiferent de suma retrasă din facilitatea respectivă, dacă este cazul;

(iii) cuantumul acestui comision este stabilit astfel încât randamentul net al activelor folosite în scopul de a garanta facilitatea să nu fie mai mare decât randamentul net al unui portofoliu reprezentativ de active lichide, după ajustarea efectuată pentru a ţine seama de orice diferenţe semnificative în materie de risc de credit;

(c) în cazul în care există un deficit de active de nivel 1, dar există suficiente active de nivel 2A, instituţia de credit poate deţine active suplimentare de nivel 2A în rezerva de lichiditate și plafoanele pentru fiecare nivel de active prevăzut la articolul 17 se consideră modificate în consecinţă. Aceste active suplimentare de nivel 2A fac obiectul unei marje de ajustare minime egale cu 20 %. Orice activ de nivel 2B deţinut de instituţia de credit continuă să facă obiectul marjelor de ajustare aplicabile în fiecare caz, în conformitate cu prezentul capitol.

▼B

(2) Instituţiile de credit aplică derogările prevăzute la alineatul (1) în mod invers proporţional în ceea ce priveşte disponibilitatea activelor lichide relevante. Instituţiile de credit își evaluează necesităţile de lichidităţi în vederea aplicării prezentului articol ţinând cont de capacitatea lor de a reduce, printr-o administrare sănătoasă a lichidităţilor, necesitatea de active lichide și deţinerile de active de acest tip ale altor participanţi pe piaţă.

(3) Monedele care pot beneficia de derogările prevăzute la alineatul (1) și măsura în care una sau mai multe derogări pot fi disponibile în total pentru o anumită monedă sunt stabilite prin regulamentul de punere în aplicare care trebuie să fie adoptat de Comisie în conformitate cu articolul 419 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(4) Condiţiile detaliate aplicabile utilizării derogărilor prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) se determină prin actul delegat care trebuie să fie adoptat de Comisie în conformitate cu articolul 419 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

TITLUL III

IEȘIRI ȘI INTRĂRI DE LICHIDITĂŢI

CAPITOLUL 1

Ieșiri nete de lichidităţi

Articolul 20

Definiţia ieșirilor nete de lichidităţi

(1) Ieșirile nete de lichidităţi sunt egale cu suma ieșirilor de lichidităţi menţionată la litera (a) din care se scade suma intrărilor de lichidităţi menţionată la litera (b), dar nu sunt mai mici decât zero; acestea se calculează după cum urmează:

(a) suma ieșirilor de lichidităţi, astfel cum sunt definite în capitolul 2;

(b) suma intrărilor de lichidităţi, astfel cum sunt definite în capitolul 3, calculată după cum urmează:

(i) intrările exceptate de la plafon, astfel cum se prevede la articolul 33 alineatele (2) și (3);

(ii) valoarea cea mai mică, dar nu mai mică decât zero, dintre intrările menţionate la articolul 33 alineatul (4) și 90 % din ieșirile menţionate la litera (a) din care se scad intrările care beneficiază de o exceptare, menţionate la articolul 33 alineatele (2) și (3);

(iii) valoarea mai mică, dar nu mai mică decât zero, dintre intrările diferite de cele menţionate la articolul 33 alineatele (2), (3) și (4) și 75 % din ieșirile menţionate la litera (a) din care se scad intrările care beneficiază de o exceptare, menţionate la articolul 33 alineatele (2) și (3) și intrările menţionate la articolul 33 alineatul (4) împărţite la 0,9 pentru a se ţine cont de aplicarea plafonului de 90 %.

▼B

(2) Ieșirile și intrările de lichidităţi se evaluează pe o perioadă de criză de 30 de zile calendaristice, în ipoteza unui scenariu de criză combinat, legat de specificul instituţiei — de tip idiosincratic — și legat de piaţă în general, astfel cum se menţionează la articolul 5.

(3) Calculele prevăzute la alineatul (1) se efectuează în conformitate cu formula stabilită în anexa II.

▼M1

Articolul 21

Compensarea tranzacţiilor cu instrumente financiare derivate

(1) Instituţiile de credit calculează ieșirile și intrările de lichidităţi așteptate în decursul unei perioade de 30 de zile calendaristice aferente contractelor enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și instrumentelor financiare derivate de credit pe o bază netă pentru fiecare contraparte, cu condiţia existenţei unor acorduri de compensare bilaterală care să îndeplinească condiţiile prevăzute la articolul 295 din regulamentul respectiv.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), instituţiile de credit calculează ieșirile și intrările de numerar generate de tranzacţiile cu instrumente financiare derivate pe valute care implică un schimb de principaluri complet și simultan (sau pe parcursul aceleiași zile) pe o bază netă, chiar și în cazul în care tranzacţiile respective nu fac obiectul unui acord de compensare bilaterală.

(3) În sensul prezentului articol, baza netă se consideră a fi netă de garanţiile reale care urmează a fi furnizate sau primite în următoarele 30 de zile calendaristice. Cu toate acestea, în cazul garanţiei reale care urmează să fie primită în următoarele 30 de zile calendaristice, baza netă se consideră a fi netă de garanţiile reale respective numai dacă sunt îndeplinite ambele condiţii următoare:

(a) garanţia reală se califică, în momentul primirii, drept activ lichid în temeiul titlului II din prezentul regulament;

(b) instituţia de credit are dreptul legal și operaţional să poată reutiliza garanţia reală atunci când este primită.

▼B

CAPITOLUL 2

Ieșiri de lichidităţi

Articolul 22

Definiţia ieșirilor de lichidităţi

(1) Ieșirile de lichidităţi se calculează prin înmulţirea soldurilor diferitelor categorii sau tipuri de pasive și angajamente extrabilanţiere cu ratele lor preconizate de scadenţă și de retragere.

(2) Ieșirile de lichidităţi menţionate la alineatul (1) includ următoarele elemente, în fiecare caz înmulţite cu rata de tragere aplicabilă:

▼M1

(a) suma curentă de plătit pentru depozitele retail stabile și alte depozite retail, determinată în conformitate cu articolele 24 și 25;

(b) sumele curente de plătit aferente altor datorii care devin exigibile, a căror rambursare poate fi solicitată de către emitent sau de către furnizorul finanţării sau care implică o aşteptare a furnizorului finanţării ca instituţia de credit să ramburseze datoria în următoarele 30 de zile calendaristice, determinate în conformitate cu articolele 27, 28 și 31a;

▼B

(c) ieșirile suplimentare determinate în conformitate cu articolul 30;

(d) suma maximă care poate fi retrasă în următoarele 30 de zile calendaristice din facilităţile de credit și de lichiditate angajate neutilizate, determinate în conformitate cu articolul 31;

(e) ieșirile suplimentare identificate în evaluarea efectuată conform articolului 23.

▼M1

(3) Calcularea ieșirilor de lichidităţi în conformitate cu alineatul (1) face obiectul oricărei compensări a intrărilor interdependente care este autorizată în temeiul articolului 26.

▼B

Articolul 23

Ieșiri suplimentare de lichidităţi pentru alte produse și servicii

▼M1

(1) Instituţiile de credit evaluează cu regularitate probabilitatea și volumul potenţial al ieșirilor de lichidităţi în decursul unei perioade de 30 de zile calendaristice pentru produsele sau serviciile care nu sunt menţionate la articolele 27-31a și pe care le oferă sau le sponsorizează sau pe care potenţialii cumpărători le-ar considera a fi asociate cu ele. Produsele sau serviciile respective includ, dar nu se limitează la:

(a) alte obligaţii de finanţare extrabilanţiere și contingente, inclusiv facilităţi de finanţare neangajate;

(b) credite și avansuri neutilizate către contrapărţi de tip wholesale;

(c) credite ipotecare care au fost convenite, dar care nu au fost încă utilizate;

(d) carduri de credit;

(e) descoperiri de cont;

(f) ieșiri de lichidităţi planificate generate de reînnoirea unor credite retail sau wholesale existente ori de prelungirea unor noi credite retail sau wholesale;

▼M1

(g) sume de plătit aferente instrumentelor financiare derivate, altele decât contractele enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și instrumentele financiare derivate de credit;

(h) produse extrabilanțiere aferente finanțării comerțului.

▼B

(2) Ieșirile menționate la alineatul (1) se evaluează în ipoteza unui scenariu de criză combinat, legat de specificul instituției — de tip idiosincratic — și legat de piață în general, astfel cum se menționează la articolul 5. Pentru evaluarea respectivă, instituțiile de credit iau în considerare, în special, prejudiciile semnificative aduse reputației lor care ar putea rezulta dacă nu furnizează sprijin de lichiditate unor astfel de produse sau servicii. Instituțiile de credit raportează autorităților competente, cel puțin o dată pe an, respectivele produse și servicii în privința cărora probabilitatea și volumul potențial al ieșirilor de lichidități, menționate la alineatul (1), sunt semnificative, iar autoritățile competente stabilesc ieșirile care vor fi alocate. Autoritățile competente pot aplica o rată de ieșire de până la 5 % pentru produsele extrabilanțiere aferente finanțării comerțului, astfel cum se prevede la articolul 429 și în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) Autoritățile competente raportează ABE, cel puțin o dată pe an, tipurile de produse sau servicii pentru care au stabilit ieșiri pe baza rapoartelor primite de la instituții de credit și includ în respectivul raport o explicație cu privire la metodologia aplicată pentru stabilirea ieșirilor.

Articolul 24

Ieșiri aferente depozitelor retail stabile

(1) Cu excepția cazului în care sunt îndeplinite criteriile privind o rată de ieșire mai ridicată, în conformitate cu articolul 25 alineatele (2), (3) sau (5), cuantumul depozitelor retail acoperite de o schemă de garantare a depozitelor în conformitate cu Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]) sau cu Directiva 2014/49/UE ori de o schemă echivalentă de garantare a depozitelor dintr-o țară terță este considerat stabil și se înmulțește cu 5 % în cazul în care depozitul fie:

(a) este parte a unei relații comerciale de durată, ceea ce face retragerea foarte puțin probabilă; sau

(b) este deținut într-un cont curent.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a) se consideră că un depozit retail este parte a unei relații de durată în cazul în care deponentul îndeplinește cel puțin unul dintre următoarele criterii:

(a) are o relație contractuală activă cu instituția de credit care durează de cel puțin 12 luni;

(b) are o relație de împrumut cu instituția de credit pentru credite rezidențiale sau alte credite pe termen lung;

(c) are în instituția de credit cel puțin un alt produs activ, care nu este un credit.

([1]) Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor (JO L 135, 31.5.1994, p. 5).

▼B

(3) În sensul alineatului (1) litera (b), un depozit retail este considerat a fi deţinut într-un cont curent în cazul în care salariile, veniturile sau tranzacţiile sunt creditate cu regularitate în acest cont și, respectiv, debitate cu regularitate din acest cont.

(4) Prin derogare de la alineatul (1), începând cu 1 ianuarie 2019, autorităţile competente pot autoriza instituţiile de credit să înmulţească cu 3 % valoarea depozitelor retail stabile menţionate la alineatul (1) acoperite de o schemă de garantare a depozitelor în conformitate cu Directiva 2014/49/UE până la un nivel maxim de 100 000 EUR, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (1) din directiva menţionată, în măsura în care Comisia a confirmat că schema de garantare a depozitelor recunoscută oficial îndeplinește toate criteriile următoare:

(a) schema de garantare a depozitelor dispune de mijloace financiare, astfel cum se prevede la articolul 10 din Directiva 2014/49/UE, pe care le-a constituit ex ante prin contribuţii efectuate de membri cel puţin anual;

(b) schema de garantare a depozitelor dispune de mijloace adecvate de asigurare a accesului rapid la finanţări suplimentare în cazul unei solicitări masive a rezervelor sale, inclusiv asigurarea accesului la contribuţii extraordinare din partea instituţiilor de credit membre și a accesului la mecanisme de finanţare alternative adecvate pentru a obţine finanţare pe termen scurt de la părţi terţe publice sau private;

(c) schema de garantare a depozitelor asigură o perioadă de rambursare de șapte zile lucrătoare, astfel cum se menţionează la articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2014/49/UE, de la data de la care se aplică rata de ieșire de 3 %.

(5) Autorităţile competente acordă autorizaţia menţionată la alineatul (4) doar după ce au obţinut în prealabil aprobarea Comisiei. Această aprobare este solicitată prin intermediul unei notificări motivate, incluzând elemente de probă care arată că ratele de retragere pentru depozitele retail stabile ar fi mai mici de 3 % pe durata oricărei perioade de criză care se încadrează în scenariile menţionate la articolul 5. Notificarea motivată se transmite Comisiei cu cel puţin trei luni înainte de data de la care se solicită autorizaţia. Comisia evaluează conformitatea respectivei scheme de garantare a depozitelor cu condiţiile prevăzute la alineatul (4) literele (a), (b) și (c). În cazul în care aceste condiţii sunt îndeplinite, Comisia aprobă cererea autorităţii competente de a acorda autorizaţia, cu excepţia cazului în care există motive imperative de a nu o aproba, ţinând seama de funcţionarea pieţei interne pentru depozitele retail. Toate instituţiile de credit afiliate unei astfel de scheme de garantare a depozitelor au dreptul să aplice o rată de ieșire de 3 %. Comisia solicită avizul ABE cu privire la conformitatea respectivei scheme de garantare a depozitelor cu condiţiile prevăzute la alineatul (4) literele (a), (b) și (c).

(6) Instituţiile de credit pot fi autorizate de către autoritatea lor competentă să înmulţească cu 3 % valoarea depozitelor retail acoperite de o schemă de garantare a depozitelor dintr-o ţară terţă care este echivalentă cu schema prevăzută la alineatul (1), dacă ţara terţă autorizează acest tratament.

▼B

Articolul 25

Ieșiri aferente altor depozite retail

(1) Instituţiile de credit înmulţesc cu 10 % depozitele retail de alt tip, inclusiv partea din depozitele retail care nu face obiectul articolului 24, cu excepţia cazului în care se aplică condiţiile prevăzute la alineatul (2).

(2) Depozitele retail de alt tip fac obiectul unor rate de ieșire mai ridicate, după cum se stabilește de către instituția de credit, în conformitate cu alineatul (3), în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(a) soldul total al depozitelor, inclusiv toate conturile de depozit ale clienţilor la respectiva instituţie de credit sau la respectivul grup depășește 500 000 EUR;

▼M1

(b) depozitul este un cont cu acces exclusiv prin internet;

▼B

(c) depozitul oferă o rată a dobânzii care îndeplinește oricare dintre următoarele condiţii:

(i) rata depășește în mod semnificativ rata medie aferentă unor produse retail similare;

(ii) randamentul său depinde de randamentul unui indice de piaţă sau al unui set de indici de piaţă;

(iii) randamentul său depinde de orice variabilă de piaţă, alta decât o rată a dobânzii variabilă;

(d) depozitul a fost iniţial un depozit la termen, cu o dată de scadenţă în termen de 30 de zile calendaristice sau depozitul are o perioadă fixă de preaviz mai scurtă de 30 de zile calendaristice, în conformitate cu dispoziţiile contractuale, altele decât depozitele care se califică pentru tratamentul prevăzut la alineatul (4);

(e) în cazul instituţiilor de credit stabilite în Uniune, deponentul este rezident într-o ţară terţă sau depozitul este denominat într-o altă monedă decât euro sau în moneda naţională a unui stat membru. În cazul instituţiilor de credit sau al filialelor din ţările terţe, deponentul nu este rezident în ţara terţă sau depozitul este denominat într-o altă monedă decât moneda naţională a ţării terţe.

(3) Instituţiile de credit aplică o rată de ieșire mai ridicată, stabilită după cum urmează:

(a) în cazul în care depozitele retail îndeplinesc criteriul de la alineatul (2) litera (a) sau două dintre criteriile de la alineatul (2) literele (b)-(e), rata de ieșire aplicată se situează între 10 % și 15 %;

(b) în cazul în care depozitele retail îndeplinesc criteriul de la alineatul (2) litera (a) și cel puţin încă un alt criteriu de la alineatul (2), sau trei sau mai multe criterii de la alineatul (2), rata de ieșire aplicată se situează între 15 % și 20 %.

▼B

De la caz la caz, autoritățile competente pot aplica o rată de ieșire mai ridicată atunci când acest lucru se justifică prin circumstanțele specifice ale instituției de credit. Instituțiile de credit aplică depozitelor retail rata de ieșire menționată la alineatul (3) litera (b) atunci când evaluarea prevăzută la alineatul (2) nu a fost efectuată sau nu este finalizată.

(4) Instituțiile de credit pot exclude din calculul ieșirilor anumite categorii de depozite retail clar definite, cu condiția ca în absolut fiecare caz instituția de credit să aplice cu rigurozitate următoarele prevederi pentru întreaga categorie a depozitelor respective, în afară de cazul în care o exceptare poate fi justificată prin faptul că deponentul se află într-o situație dificilă:

(a) timp de 30 de zile calendaristice, deponentul nu poate retrage depozitul; sau

(b) pentru retrageri anticipate în perioada de 30 de zile calendaristice, deponentul trebuie să plătească o penalitate care include pierderea dobânzii pe perioada cuprinsă între data retragerii și cea a scadenței contractuale, la care se adaugă o penalitate semnificativă care nu trebuie să depășească neapărat valoarea dobânzii datorate pentru timpul scurs între data depunerii și data retragerii.

În cazul în care o parte din depozitul menționat la primul paragraf poate fi retrasă fără să se aplice o astfel de penalitate, numai partea respectivă este tratată ca depozit la vedere și soldul restant este tratat ca depozit la termen, astfel cum se prevede la prezentul alineat. O rată de ieșire de 100 % se aplică depozitelor anulate a căror scadență reziduală este mai mică de 30 de zile calendaristice și în cazul în care a fost convenită rambursarea către o altă instituție de credit.

(5) Prin derogare de la alineatele (1)-(4) și de la articolul 24, instituțiile de credit înmulțesc depozitele retail luate în țări terțe cu un procent mai mare al ratei de ieșire, în cazul în care acest procent este prevăzut de legislația națională care stabilește cerințele de lichiditate în țara terță respectivă.

Articolul 26

Ieșiri cu intrări interdependente

Sub rezerva aprobării prealabile a autorității competente, instituțiile de credit pot calcula o ieșire de lichidități netă prin deducerea din aceasta a unei intrări interdependente care îndeplinește toate condițiile următoare:

(a) intrarea interdependentă este direct legată de ieșire și nu este luată în considerare la calculul intrărilor de lichidități prevăzut în capitolul 3;

(b) intrarea interdependentă este necesară în temeiul unui angajament juridic, contractual sau în materie de reglementare;

(c) intrarea interdependentă îndeplinește una dintre următoarele condiții:

(i) are loc în mod obligatoriu înainte de ieșire;

(ii) este primită în termen de 10 zile și este garantată de administrația centrală a unui stat membru.

▼M1

Autoritățile competente informează ABE cu privire la instituțiile care beneficiază de compensarea ieșirilor cu intrări interdependente în temeiul prezentului articol. ABE poate solicita documente justificative.

▼B

Articolul 27

Ieșiri asociate depozitelor operaționale

(1) Instituțiile de credit înmulțesc cu 25 % datoriile rezultate din depozitele care sunt menționate:

(a) de către deponent, pentru a obține de la instituția de credit servicii de compensare, de custodie, de administrare a numerarului sau alte servicii comparabile în contextul unei relații operaționale de durată;

(b) în contextul împărțirii sarcinilor comune în cadrul unui sistem instituțional de protecție care îndeplinește cerințele de la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau în cadrul unui grup de instituții de credit cooperatiste afiliate în mod permanent unui organism central care îndeplinește cerințele de la articolul 113 alineatul (6) din regulamentul respectiv sau ca depozit legal sau stabilit contractual, constituit de o altă instituție de credit care este membră a aceluiași sistem instituțional de protecție sau a aceleași rețele cooperatiste, cu condiția ca depozitele respective să nu fie recunoscute ca active lichide pentru instituția de credit care beneficiază de serviciile de depozitare, astfel cum se prevede la alineatul (3) și la articolul 16;

(c) de către deponent în contextul unei relații operaționale de durată, alta decât cea menționată la litera (a);

(d) de către deponent pentru a beneficia de compensare de numerar și de serviciile casei centrale, dacă instituția de credit face parte dintr-o rețea sau un sistem la care face referire articolul 16.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), instituțiile de credit înmulțesc cu 5 % cota din datoriile rezultate din depozitele menționate la alineatul (1) litera (a) care este acoperită de o schemă de garantare a depozitelor în conformitate cu Directiva 94/19/CE sau cu Directiva 2014/49/UE sau de o schemă echivalentă de garantare a depozitelor dintr-o țară terță.

(3) Depozitele instituțiilor de credit care sunt plasate la casa centrală și care sunt considerate active lichide pentru instituția de credit care beneficiază de serviciile de depozitare, în conformitate cu articolul 16, se înmulțesc cu o rată de ieșire de 100 % pentru casa centrală, aplicată valorii acestor active lichide după aplicarea marjei de ajustare. Aceste active lichide nu sunt luate în calcul pentru acoperirea altor ieșiri decât cele menționate la prima teză a prezentului alineat și nu sunt luate în considerare la calcularea componentei rezervei de lichidități rămase, efectuată în conformitate cu articolul 17 pentru casa centrală, la nivel individual.

▼B

(4) Serviciile de compensare, de custodie, de administrare a numerarului sau alte servicii comparabile menţionate la alineatul (1) literele (a) și (d) acoperă serviciile în cauză doar în măsura în care acestea sunt furnizate în contextul unei relaţii de durată, care este de o importanţă crucială pentru deponent. Depozitele menţionate la alineatul (1) literele (a), (c) și (d) au limitări juridice sau operaţionale semnificative care fac improbabilă efectuarea de retrageri semnificative într-o perioadă de 30 de zile calendaristice. Fondurile în excedent faţă de cele necesare pentru furnizarea de servicii operaţionale sunt tratate ca depozite neoperaţionale.

(5) Depozitele rezultate dintr-o relaţie de bănci corespondente sau din furnizarea de servicii de tip prime brokerage nu sunt tratate ca depozite operaţionale și li se aplică o rată de ieșire de 100 %.

(6) În vederea identificării depozitelor menţionate la alineatul (1) litera (c), o instituţie de credit consideră că există o relaţie operaţională de durată cu un client nefinanciar, cu excepţia depozitelor la termen, a depozitelor de economii și a depozitele efectuate de brokeri, în cazul în care sunt îndeplinite toate criteriile următoare:

(a) remunerarea contului este fixată la cel puţin 5 puncte de bază sub rata predominantă pentru depozitele interbancare cu caracteristici comparabile, dar nu este necesar să fie negativă;

(b) depozitul este deţinut în conturi special desemnate și tarificat fără să se creeze stimulente economice pentru deponent, care să-l determine să-și menţină în depozit fonduri în plus faţă de ceea ce este necesar pentru relaţia operaţională;

(c) tranzacţiile semnificative sunt creditate și debitate în mod frecvent în, respectiv din, contul avut în vedere;

(d) este îndeplinit unul dintre următoarele criterii:

(i) relaţia cu deponentul există de cel puţin 24 de luni;

(ii) depozitul este utilizat pentru minimum 2 servicii active. Aceste servicii pot include accesul direct sau indirect la serviciile de plată naţionale sau internaţionale, tranzacţiile cu titluri de valoare sau serviciile de depozitare.

Doar acea parte din depozit care este necesară pentru a se face uz de serviciul al cărui produs secundar este depozitul este tratată ca depozit operaţional. Excedentul este considerat a fi neoperaţional.

Articolul 28

Ieșiri aferente altor datorii

(1) Instituţiile de credit înmulţesc cu 40 % datoriile rezultate din depozitele constituite de clienţi care sunt clienţi nefinanciari, entităţi suverane, bănci centrale, bănci multilaterale de dezvoltare, entităţi din sectorul public, cooperative de credit autorizate de către o autoritate competentă, societăţi pentru investiţii personale sau de alţi clienţi care sunt brokeri în materie de depozite, în măsura în care nu intră sub incidenţa articolului 27.

▼B

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care datoriile menţionate la paragraful respectiv sunt acoperite de o schemă de garantare a depozitelor în conformitate cu Directiva 94/19/CE sau cu Directiva 2014/49/UE sau de o schemă echivalentă de garantare a depozitelor dintr-o ţară terţă, ponderea aplicată acestora este de 20 %.

(2) Instituţiile de credit aplică o pondere de 0 % datoriilor rezultate din propriile cheltuieli de funcţionare ale instituţiei.

▼M1

(3) Instituţiile de credit aplică datoriilor care ajung la scadenţă în termen de 30 de zile calendaristice și care rezultă din tranzacţii de creditare garantată sau din operaţiuni ajustate la condiţiile pieţei de capital, astfel cum sunt definite la articolul 192 punctele 2 și, respectiv, 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o pondere de:

(a) 0 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanţii reale pentru tranzacţiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 10 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 1 menţionate la articolul 10, cu excepţia obligaţiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menţionate la articolul 10 alineatul (1) litera (f);

(b) 7 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanţii reale pentru tranzacţiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 10 din prezentul regulament, drept active lichide din categoria menţionată la articolul 10 alineatul (1) litera (f);

(c) 15 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanţii reale pentru tranzacţiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 11 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2A menţionate la articolul 11;

(d) 25 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanţii reale pentru tranzacţiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 13 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menţionate la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctul (i), (ii) sau (iv);

(e) 30 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanţii reale pentru tranzacţiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 12 din prezentul regulament, drept active lichide din categoria de active de nivel 2B menţionată la articolul 12 alineatul (1) litera (e);

(f) 35 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanţii reale pentru tranzacţiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 13 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menţionate la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctul (iii) sau (v);

▼M1

(g) 50 % în cazul în care sunt garantate cu active care, dacă nu ar fi utilizate drept garanţii reale pentru tranzacţiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 12 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menţionate la articolul 12 alineatul (1) litera (b), (c) sau (f);

(h) marja de ajustare minimă procentuală determinată în conformitate cu articolul 15 alineatele (2) și (3) din prezentul regulament, în cazul în care sunt garantate cu acţiuni sau cu unităţi deţinute în OPC-uri care, dacă nu ar fi utilizate drept garanţii reale pentru tranzacţiile respective, s-ar califica, în conformitate cu articolele 7 și 15, ca active lichide de același nivel ca și activele lichide suport;

(i) 100 % în cazul în care sunt garantate cu active care nu intră sub incidenţa literelor (a)-(h).

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care contrapartea la tranzacţia de creditare garantată sau la operaţiunea ajustată la condiţiile pieţei de capital este banca centrală naţională a instituţiei de credit, rata de ieșire este de 0 %. Cu toate acestea, în cazul în care tranzacţia este efectuată prin intermediul unei sucursale cu banca centrală a statului membru sau a ţării terţe în care este înregistrată sucursala, se aplică o rată de ieșire de 0 % numai în cazul în care sucursala are același acces la lichidităţile băncii centrale, inclusiv în perioade de criză, ca și instituţiile de credit înfiinţate în statul membru sau ţara terţă respectivă.

Prin derogare de la primul paragraf, pentru tranzacţiile de creditare garantată și operaţiunile ajustate la condiţiile pieţei de capital care ar necesita o rată de ieșire în temeiul primului paragraf mai mare de 25 %, rata de ieșire este de 25 % în cazul în care contrapartea la tranzacţie este o contraparte eligibilă.

(4) Tranzacţiile swap pe garanţii reale și alte tranzacţii similare care ajung la scadenţă în următoarele 30 de zile calendaristice generează o ieșire de lichidităţi dacă activului luat cu împrumut i se aplică o marjă de ajustare mai mică, în temeiul capitolului 2, decât activului dat cu împrumut. Ieșirea se calculează prin înmulţirea valorii de piaţă a activului luat cu împrumut cu diferenţa dintre rata de ieșire aplicabilă activului dat cu împrumut și rata de ieșire aplicabilă activului luat cu împrumut, determinate în conformitate cu ratele specificate la alineatul (3). În scopul acestui calcul, se aplică o marjă de ajustare de 100 % în cazul activelor care nu se califică drept active lichide.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care contrapartea la tranzacţia swap pe garanţii reale sau la altă tranzacţie similară este banca centrală naţională a instituţiei de credit, rata de ieșire care se aplică valorii de piaţă a activului luat cu împrumut este de 0 %. Cu toate acestea, în cazul în care tranzacţia este efectuată prin intermediul unei sucursale cu banca centrală a statului membru sau a ţării terţe în

▼M1

care este înregistrată sucursala, se aplică o rată de ieșire de 0 % numai în cazul în care sucursala are același acces la lichidităţile băncii centrale, inclusiv în perioade de criză, ca și instituţiile de credit înființate în statul membru sau în ţara terţă respectivă.

Prin derogare de la primul paragraf, pentru tranzacţiile swap pe garanţii reale sau alte tranzacţii similare pentru care s-ar aplica o rată de ieșire mai mare de 25 % în temeiul primului paragraf, rata de ieșire care trebuie aplicată la valoarea de piaţă a activului luat cu împrumut este de 25 % în cazul în care contrapartea este o contraparte eligibilă.

▼B

(5) Soldurile compensatorii deţinute în conturi separate în cadrul regimurilor de protecţie a clienţilor impuse de reglementările naţionale sunt tratate ca intrări în conformitate cu articolul 32 și sunt excluse din stocul de active lichide.

(6) Instituţiile de credit aplică o rată de ieșire de 100 % tuturor titlurilor, obligaţiunilor și altor titluri de creanţă emise de instituţia de credit, cu excepţia cazului în care obligaţiunea este vândută exclusiv pe piaţa retail și deţinută într-un cont retail, caz în care instrumentelor respective li se poate aplica același tratament ca și categoriei corespunzătoare de depozite retail. Limitările sunt definite astfel încât aceste instrumente să nu poată fi achiziţionate și deţinute de alte părţi decât clienţii retail.

▼M1

(7) Se consideră că activele luate cu împrumut fără garanţii și care ajung la scadenţă în următoarele 30 de zile calendaristice fac obiectul unei retrageri integrale, conducând la o ieșire de active lichide de 100 %, cu excepţia cazului în care instituţia de credit deţine activele luate cu împrumut, iar activele luate cu împrumut nu fac parte din rezerva sa de lichidităţi.

(8) În sensul prezentului articol, „bancă centrală naţională” înseamnă oricare dintre următoarele:

(a) orice bancă centrală din Eurosistem, în cazul în care statul membru de origine al instituţiei de credit a adoptat moneda euro;

(b) banca centrală naţională din statul membru de origine al instituţiei de credit, în cazul în care statul membru respectiv nu a adoptat moneda euro;

(c) banca centrală a ţării terţe în care instituţia de credit este înregistrată.

(9) În sensul prezentului articol, „contraparte eligibilă” înseamnă oricare dintre următoarele:

(a) administraţia centrală, o entitate din sectorul public, o administraţie regională sau o autoritate locală din statul membru de origine al instituţiei de credit;

▼M1

(b) administrația centrală, o entitate din sectorul public, o administrație regională sau o autoritate locală din statul membru sau din țara terță în care instituția de credit este înregistrată, pentru tranzacțiile efectuate de respectiva instituție de credit;

(c) o bancă multilaterală de dezvoltare.

Cu toate acestea, entitățile din sectorul public, administrațiile regionale și autoritățile locale sunt considerate drept contrapărți eligibile doar în cazul în care li se atribuie o ponderе de risc de 20 % sau mai mică în conformitate cu articolul 115 sau cu articolul 116 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, după caz.

▼B

Articolul 29

Ieșirile de lichidități în cadrul unui grup sau al unui sistem instituțional de protecție

(1) Prin derogare de la articolul 31, autoritățile competente pot autoriza aplicarea, de la caz la caz, a unei rate mai scăzute de ieșire pentru facilitățile de credit sau de lichiditate neutilizate, dacă sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

(a) există motive să se aștepte o ieșire mai mică chiar și în baza unui scenariu de criză combinat, idiosincratic și legat de piață în general, al furnizorului;

(b) contrapartea este instituția-mamă sau o instituție-filială a instituției de credit sau o altă filială a aceleiași instituții-mamă ori este legată de instituție printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din A șaptea directivă 83/349/CEE a Consiliului [1] sau este un membru al aceluiași sistem instituțional de protecție menționat la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau este instituția centrală sau o instituție afiliată unei rețele sau unui grup cooperatist, astfel cum se prevede la articolul 10 din regulamentul respectiv;

(c) cea mai mică rată de ieșire nu se situează sub rata de intrare aplicată de contraparte;

(d) instituția de credit și contrapartea sunt stabilite în același stat membru.

(2) Autoritățile competente pot acorda o derogare de la condiția prevăzută la alineatul (1) litera (d), în cazul în care se aplică articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În acest caz, trebuie să fie îndeplinite următoarele criterii obiective suplimentare:

▼M1

(a) furnizorul și beneficiarul de lichidități prezintă un profil de risc de lichiditate scăzut după aplicarea ratei de ieșire mai mici propuse în temeiul alineatului (1) și după aplicarea ratei de intrare menționate la litera (c) de la alineatul respectiv;

▼B

(b) există acorduri și angajamente obligatorii din punct de vedere juridic între entitățile grupului în ceea ce privește liniile de credit sau de lichiditate neutilizate;

[1] A șaptea directivă 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile consolidate (JO L 193, 18.7.1983, p. 1).

▼M1

(c) profilul de risc de lichiditate al beneficiarului lichidităţilor este luat în considerare în mod adecvat în cadrul gestionării riscului de lichiditate al furnizorului de lichiditate.

▼B

Atunci când se aprobă aplicarea unei rate de ieșire mai mici, autoritatea competentă informează ABE cu privire la rezultatul procesului menţionat la articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Îndeplinirea condiţiilor legate de aceste ieșiri mai mici trebuie să fie analizată cu regularitate de autoritatea competentă.

Articolul 30

Ieșiri suplimentare

(1) Garanţiile reale, altele decât numerarul și activele menţionate la articolul 10, care sunt furnizate de instituţia de credit pentru contractele enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și pentru instrumentele financiare derivate de credit, fac obiectul unor ieșiri suplimentare de 20 %.

Garanţiile reale constituite din activele menţionate la articolul 10 alineatul (1) litera (f), care sunt furnizate de instituţia de credit pentru contractele enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și pentru instrumentele financiare derivate de credit, fac obiectul unor ieșiri suplimentare de 10 %.

▼M1

(2) Instituţia de credit calculează și notifică autorităţii competente o ieșire suplimentară pentru toate contractele încheiate ale căror condiţii contractuale au ca rezultat, în termen de 30 de zile calendaristice și în urma unei deteriorări semnificative a calităţii creditului instituţiei de credit, ieșiri de lichidităţi suplimentare sau nevoi de garanţii reale suplimentare. Instituţia de credit notifică autorităţii competente respectiva ieșire cel târziu la data raportării, în conformitate cu articolul 415 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În cazul în care consideră că ieșirea respectivă este semnificativă în raport cu posibilele ieșiri de lichidităţi ale instituţiei de credit, autoritatea competentă solicită instituţiei de credit să adauge, pentru contractele în cauză, o ieșire suplimentară aferentă nevoilor de garanţii reale suplimentare sau ieșirilor de numerar suplimentare care ar rezulta dintr-o deteriorare semnificativă a calităţii creditului instituţiei de credit, care să corespundă unei scăderi cu cel puţin trei niveluri a evaluării externe a creditului său. Instituţia de credit aplică o rată de ieșire de 100 % acestor garanţii reale sau ieșiri de numerar suplimentare. Instituţia de credit revizuiește cu regularitate amploarea acestei deteriorări semnificative, ţinând seama de elementele relevante în temeiul contractelor pe care le-a încheiat, și notifică autorităţii competente rezultatele analizei sale.

(3) Instituţia de credit adaugă o ieșire suplimentară corespunzătoare nevoilor de garanţii reale care ar rezulta din impactul unui scenariu de piaţă negativ asupra tranzacţiilor cu instrumente financiare derivate ale instituţiei de credit, în cazul în care acestea sunt semnificative. Acest calcul se efectuează în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2017/208 al Comisiei ([1]).

([1]) Regulamentul delegat (UE) 2017/208 al Comisiei din 31 octombrie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standarde tehnice de reglementare pentru ieșirile de lichidităţi suplimentare care corespund nevoilor de garanţii reale rezultate din impactul unui scenariu de piaţă negativ asupra tranzacţiilor cu instrumente financiare derivate ale unei instituţii (JO L 33, 8.2.2017, p. 14).

▼M1

(4) Ieșirile și intrările așteptate în decursul unei perioade de 30 de zile calendaristice aferente contractelor enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și instrumentelor financiare derivate de credit se iau în considerare pe o bază netă, în conformitate cu articolul 21 din prezentul regulament. În cazul unei ieșiri nete, instituţia de credit înmulțește rezultatul cu o rată de ieșire de 100 %. Instituţiile de credit exclud din aceste calcule cerinţele de lichiditate care rezultă din aplicarea alineatelor (1), (2) și (3) ale prezentului articol.

(5) În cazul în care deţine o poziţie scurtă acoperită de titluri luate cu împrumut negarantate, instituţia de credit adaugă o ieșire suplimentară corespunzătoare unui procent de 100 % din valoarea de piaţă a titlurilor sau a altor active vândute în lipsă, cu excepţia cazului în care condiţiile în care instituţia de credit le-a împrumutat prevăd restituirea acestora numai după 30 de zile calendaristice. În cazul în care poziţia scurtă este acoperită de o tranzacţie de finanţare prin titluri însoţită de o garanţie, instituţia de credit presupune că poziţia scurtă va fi menţinută pe toată perioada celor 30 de zile calendaristice și acesteia i se va aplica o rată de ieșire de 0 %.

▼B

(6) Instituţia de credit adaugă o ieșire suplimentară corespunzătoare unui procent de 100 % din:

(a) garanţiile reale excedentare pe care le deţine instituţia de credit, care pot fi oricând solicitate prin contract de către contraparte;

(b) garanţiile reale care trebuie să fie furnizate unei contrapărţi în termen de 30 de zile calendaristice;

(c) garanţiile reale corespunzând unor active care ar avea calitatea de active lichide în sensul titlului II, care se pot substitui, fără acordul instituţiei de credit, unor active corespunzătoare unor active care nu s-ar califica drept active lichide în sensul titlului II.

▼M1

(7) Depozitele primite cu titlu de garanţii reale nu sunt considerate datorii în sensul articolului 24, 25, 27, 28 sau 31a, ci fac obiectul dispoziţiilor de la alineatele (1)-(6) ale prezentului articol, după caz. Valoarea fluxurilor de numerar primite care depășește valoarea fluxurilor de numerar primite cu titlu de garanţii reale este considerată drept depozit în conformitate cu articolul 24, 25, 27, 28 sau 31a.

▼B

(8) Instituţiile de credit presupun o ieșire de 100 % pentru pierderea de finanţare legată de titluri garantate cu active, obligaţiuni garantate și alte instrumente financiare structurate care ajung la scadenţă în termen de 30 de zile calendaristice, atunci când aceste instrumente sunt emise chiar de către instituţia de credit sau de către societăţi-vehicul sau vehicule cu scop special (SPV) sponsorizate de instituţia de credit.

(9) Instituţiile de credit presupun o ieșire de 100 % pentru pierderea de finanţare legată de titlurile comerciale de valoare garantate cu active, societăţile-vehicul, vehiculele de investiţii în titluri de valoare și alte astfel de mecanisme de finanţare. Această rată de ieșire de 100 % se aplică valorii ajunse la scadenţă sau valorii activelor care ar putea fi returnate sau lichidităţilor necesare.

▼B

(10) Pentru acea parte a programelor de finanţare prevăzută la alineatele (8) și (9), nu este necesar ca instituţiile de credit care sunt furnizori de facilităţi de lichiditate conexe să contabilizeze atât instrumentul de finanţare care ajunge la scadenţă, cât și facilitatea de lichiditate pentru programe consolidate.

▼M1

_____

(12) În ceea ce privește furnizarea de servicii de tip *prime brokerage*, în cazul în care o instituţie de credit a acoperit vânzările în lipsă ale unui client corelându-le, în intern, cu activele unui alt client, iar activele nu se califică drept active lichide, respectivele tranzacţii fac obiectul unei rate de ieșire de 50 % corespunzând obligaţiei contingente.

▼B

Articolul 31

Ieșiri aferente facilităţilor de credit și de lichiditate

(1) În sensul prezentului articol, prin facilitate de lichiditate se înţelege orice facilitate de rezervă angajată, neutilizată, care ar fi folosită pentru a refinanţa datoriile unui client în situaţiile în care respectivul client nu este în măsură să refinanţeze datoria respectivă pe pieţele financiare. Valoarea acesteia se calculează ca valoarea datoriei emise de client, încă neachitată și care ajunge la scadenţă în termen de 30 de zile calendaristice și care este acoperită de facilitate. Partea din facilitatea de lichiditate care acoperă o datorie care nu ajunge la scadenţă în termen de 30 de zile calendaristice este exclusă din domeniul de aplicare al definiţiei facilităţii. Orice capacitate suplimentară a facilităţii este tratată ca o facilitate de creditare angajată cu rata de tragere aferentă, astfel cum se prevede la prezentul articol. Facilităţile generale de capital circulant pentru entităţi corporative nu vor fi clasificate ca facilităţi de lichiditate, ci ca facilităţi de credit.

(2) Instituţiile de credit calculează ieșirile pentru facilităţile de credit și de lichiditate prin înmulţirea valorii facilităţilor de credit și de lichiditate cu ratele de ieșire corespunzătoare, stabilite la alineatele (3)-(5). Ieșirile din facilităţile de credit și de lichiditate angajate sunt calculate ca procent din suma maximă care poate fi retrasă în termen de 30 de zile calendaristice, fără includerea cerinţelor de lichiditate care ar fi aplicabile în temeiul articolului 23 pentru elementele extrabilanţiere aferente finanţării comerţului și fără includerea vreunei garanţii reale puse la dispoziţia instituţiei de credit și evaluate în conformitate cu articolul 9, cu condiţia ca garanţia reală să îndeplinească toate condiţiile următoare:

(a) să poată fi reutilizată sau ipotecată de instituţia de credit;

(b) să fie deţinută sub formă de active lichide, dar să nu fie contabilizată ca parte din rezerva de lichidităţi; și

▼B

(c) să nu fie constituită din active emise de contrapartea facilităţii sau de una dintre entităţile afiliate ale acesteia.

Dacă instituţia de credit are la dispoziţie informaţiile necesare, suma maximă care poate fi retrasă pentru facilităţi de credit și de lichiditate este stabilită ca fiind suma maximă care ar putea fi retrasă având în vedere propriile obligaţii ale contrapărţii sau având în vedere calendarul predefinit ale retragerilor contractuale, care devin scadente într-o perioadă de 30 de zile calendaristice.

(3) Suma maximă care poate fi retrasă în următoarele 30 de zile calendaristice din facilităţile de credit angajate neutilizate și din facilităţile de lichiditate angajate neutilizate este înmulţită cu 5 % în cazul în care facilităţile se încadrează în clasa de expuneri faţă de depozitele retail.

(4) Suma maximă care poate fi retrasă în termen de 30 de zile calendaristice din facilităţile de credit angajate neutilizate este înmulţită cu 10 % în cazul în care facilităţile în cauză îndeplinesc următoarele condiţii:

(a) nu se încadrează în clasa de expuneri faţă de depozitele retail;

(b) au fost furnizate unor clienţi care nu sunt clienţi financiari, inclusiv societăţi nefinanciare, entităţi suverane, bănci centrale, bănci multilaterale de dezvoltare și entităţi din sectorul public;

(c) nu au fost furnizate în scopul înlocuirii finanţării clientului în situaţii în care acesta nu își poate acoperi nevoile de finanţare pe pieţele financiare.

(5) Suma maximă care poate fi retrasă în următoarele 30 de zile calendaristice din facilităţile de lichiditate angajate neutilizate se înmulţește cu 30 %, în cazul în care facilităţile în cauză îndeplinesc condiţiile prevăzute la alineatul (4) literele (a) și (b), și cu 40 %, în cazul în care acestea sunt furnizate către societăţi pentru investiţii personale.

▼M1

(6) Valoarea angajată neutilizată a unei facilităţi de lichiditate care a fost furnizată unei SSPE pentru ca aceasta să poată achiziţiona active care nu sunt titluri de la clienţi nefinanciari se înmulţește cu 10 % în măsura în care depășește valoarea activelor achiziţionate în prezent de la clienţi și în cazul în care cuantumul maxim care poate fi retras este limitat prin contract la valoarea activelor achiziţionate în prezent.

▼B

(7) Casa centrală a unui sistem sau a unei reţele menţionate la articolul 16 înmulţește cu o rată de ieșire de 75 % finanţarea sub formă de lichidităţi angajată faţă de o instituţie de credit membră, în cazul în care instituţia de credit respectivă poate trata finanţarea sub formă de lichidităţi ca activ lichid în conformitate cu articolul 16 alineatul (2). Rata de ieșire de 75 % se aplică valorii principalului angajamentului de finanţare sub formă de lichidităţi.

▼B

(8) Instituția de credit înmulțește suma maximă care poate fi retrasă din alte facilități de credit angajate neutilizate și din alte facilități de lichiditate angajate neutilizate într-o perioadă de 30 de zile calendaristice cu rata de ieșire corespunzătoare, după cum urmează:

(a) 40 % pentru facilitățile de credit și de lichiditate acordate instituțiilor de credit și pentru facilitățile de credit acordate altor instituții financiare reglementate, inclusiv întreprinderilor de asigurare și firmelor de investiții, OPC-urilor sau fondurilor de investiții cu capital fix;

(b) 100 % pentru facilitățile de lichiditate pe care instituția de credit le-a acordat SSPE-urilor, altele decât cele menționate la alineatul (6), și pentru acordurile în cadrul cărora instituția are obligația să achiziționeze active de la o SSPE sau să facă schimb de active cu aceasta;

(c) 100 % pentru facilitățile de credit și de lichiditate acordate clienților financiari, care nu sunt menționate la literele (a) și (b) și la alineatele (1)-(7).

(9) Prin derogare de la alineatele (1)-(8), instituțiile de credit care au fost înființate și sunt sponsorizate de administrația centrală sau de o administrație regională din cel puțin un stat membru pot aplica tratamentele prevăzute la alineatele (3) și (4) facilităților de credit și de lichiditate care sunt acordate creditorilor promoționali cu unicul scop de a finanța, în mod direct sau indirect, credite promoționale, cu condiția ca acele credite să îndeplinească cerințele legate de ratele de ieșire menționate la alineatele (3) și (4).

▼M1

Prin derogare de la articolul 32 alineatul (3) litera (g), în cazul în care respectivele credite promoționale sunt acordate ca credite de tip *pass through* prin intermediul unei alte instituții de credit care acționează ca intermediar, instituția de credit care acționează ca intermediar poate aplica intrări și ieșiri simetrice. Pentru a calcula intrările și ieșirile respective, i se aplică facilității de credit sau de lichiditate angajate și neutilizate, primite și extinse, rata care îi este aplicabilă acestei facilități în temeiul primului paragraf de la acest alineat, cu respectarea celorlalte condiții și cerințe impuse acesteia prin prezentul alineat.

▼B

Creditele promoționale menționate la prezentul alineat sunt disponibile, pe bază neconcurențială și non-profit, doar pentru persoanele care nu sunt clienți financiari, în scopul promovării obiectivelor de politică publică ale Uniunii sau ale administrației centrale ori regionale din statul membru respectiv. Aceste facilități pot fi utilizate doar în urma unei cereri de acordare a unui credit promoțional care este de așteptat în mod rezonabil să fie formulată, în limita sumei astfel solicitate, cu condiția să existe o raportare ulterioară privind utilizarea fondurilor distribuite.

▼M1

_____

▼M1

Articolul 31a

Ieșirile aferente datoriilor și angajamentelor care nu sunt acoperite de alte dispoziţii din prezentul capitol

(1) Instituţiile de credit aplică o rată de ieșire de 100 % oricăror datorii care devin scadente în termen de 30 de zile calendaristice, mai puţin datoriilor menţionate la articolele 24-31.

(2) În cazul în care totalul tuturor angajamentelor contractuale de extindere a finanţării și la clienţii nefinanciari în termen de 30 de zile calendaristice, altele decât cele prevăzute la articolele 24-31, depășește valoarea intrărilor provenind de la clienţii nefinanciari calculată în conformitate cu articolul 32 alineatul (3) litera (a), valorii în exces i se aplică o rată de ieșire de 100 %. În sensul prezentului alineat, conceptul de client nefinanciar include, printre altele, persoane fizice, IMM-uri, societăţi comerciale, entităţi suverane, bănci multilaterale de dezvoltare și entităţi din sectorul public și exclude clienţii financiari și băncile centrale.

▼B

CAPITOLUL 3

Intrări de lichidităţi

Articolul 32

Intrări

(1) Intrările de lichidităţi se evaluează pe parcursul unei perioade de 30 de zile calendaristice. Acestea includ doar intrările contractuale din expuneri care nu sunt restante și în cazul cărora instituţia de credit nu are niciun motiv să se aștepte la neperformanţă în termen de 30 de zile calendaristice.

▼M1

(2) Instituţiile de credit aplică o rată de intrare de 100 % intrărilor menţionate la alineatul (1), mai ales următoarelor intrări:

(a) sumele care urmează să fie primite de la bănci centrale și clienţi financiari, cu o scadenţă reziduală de cel mult 30 de zile calendaristice;

(b) sumele care urmează să fie primite din operaţiunile de finanţare a comerţului menţionate la articolul 162 alineatul (3) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 cu o scadenţă reziduală de cel mult 30 de zile calendaristice;

(c) sumele care urmează să fie primite din titlurile care ajung la scadenţă în termen de 30 de zile calendaristice;

(d) sumele care urmează să fie primite din poziţiile în instrumente de capital legate de indici principali, cu condiţia să nu se dubleze cu activele lichide. Sumele respective includ sumele datorate prin contract în următoarele 30 de zile calendaristice, cum ar fi dividendele în numerar provenite de la respectivii indici principali și sumele în numerar care urmează să fie primite, provenite de la respectivele instrumente de capital care au fost vândute dar nu sunt încă decontate, în cazul în care acestea nu sunt recunoscute drept active lichide în conformitate cu titlul II.

▼M1

(3) Prin derogare de la alineatul (2), intrările prevăzute la prezentul alineat fac obiectul următoarelor cerinţe:

(a) sumele care urmează să fie primite de la clienţi nefinanciari, cu o scadenţă reziduală de cel mult 30 de zile calendaristice, cu excepţia sumelor care urmează să fie primite de la aceşti clienţi din operaţiunile de finanţare a comerţului sau din titlurile de valoare care ajung la scadenţă, sunt reduse în ceea ce privește plata principalului cu 50 % din valoare. În sensul prezentei litere, termenul „clienţi nefinanciari” are același înţeles ca la articolul 31a alineatul (2). Cu toate acestea, instituţiile de credit care acţionează ca intermediari care au primit un angajament în sensul articolului 31 alineatul (9) al doilea paragraf de la o instituţie de credit înființată și sponsorizată de administraţia centrală sau regională din cel puţin un stat membru pentru a plăti un credit promoţional unui beneficiar final sau care au primit un angajament similar de la o bancă multilaterală de dezvoltare ori de la o entitate din sectorul public pot lua în considerare o intrare cu o valoare cel mult egală cu a ieșirii pe care o aplică angajamentului corespunzător de extindere a creditelor promoţionale respective;

(b) sumele care urmează să fie primite din tranzacţii de creditare garantată și operaţiuni ajustate la condiţiile pieţei de capital, astfel cum sunt definite la articolul 192 punctele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu o scadenţă reziduală de cel mult 30 de zile calendaristice se înmulţesc cu:

(i) 0 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacţie, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 10 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 1 menţionate la articolul 10, cu excepţia obligaţiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menţionate la articolul 10 alineatul (1) litera (f);

(ii) 7 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacţie, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 10 din prezentul regulament, drept active lichide din categoria menţionată la articolul 10 alineatul (1) litera (f);

(iii) 15 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacţie, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 11 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2A menţionate la articolul 11;

(iv) 25 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacţie, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 13 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menţionate la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctul (i), (ii) sau (iv);

▼M1

(v) 30 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacţie, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 12 din prezentul regulament, drept active lichide din categoria de active de nivel 2B menţionată la articolul 12 alineatul (1) litera (e);

(vi) 35 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacţie, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 13 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menţionate la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctul (iii) sau (v);

(vii) 50 % în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacţie, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 12 din prezentul regulament, drept active lichide din oricare dintre categoriile de active de nivel 2B menţionate la articolul 12 alineatul (1) litera (b), (c) sau (f);

(viii) marja de ajustare minimă procentuală determinată în conformitate cu articolul 15 alineatele (2) și (3) din prezentul regulament, în cazul în care sunt garantate cu active care, indiferent dacă sunt sau nu reutilizate într-o altă tranzacţie, se califică, în conformitate cu articolele 7 și 15, drept acţiuni sau unităţi deţinute în OPC-uri de același nivel ca și activele lichide suport;

(ix) 100 % în cazul în care sunt garantate cu active care nu intră sub incidenţa punctelor (i)-(viii) de la prezenta literă.

Cu toate acestea, nu se recunoaște nicio intrare de lichidităţi în cazul în care garanţia reală este utilizată de instituţia de credit pentru a acoperi o poziţie scurtă în conformitate cu articolul 30 alineatul (5) a doua teză;

(c) sumele care urmează să fie primite din împrumuturi în marjă care ajung în mod contractual la scadenţă în următoarele 30 de zile calendaristice, a căror garanţie este constituită din active nelichide, pot beneficia de o rată de intrare de 50 %. Intrările respective pot fi luate în considerare numai în cazul în care instituţia de credit nu utilizează, în scopul acoperirii unor poziţii scurte, garanţiile reale pe care le-a primit iniţial pentru împrumuturile acordate;

(d) sumele care urmează să fie primite și pe care instituţia de credit care le datorează le tratează în conformitate cu articolul 27, cu excepţia depozitelor la casa centrală menţionată la articolul 27 alineatul (3), se înmulţesc cu o rată de intrare simetrică corespunzătoare. În cazul în care rata corespunzătoare nu poate fi determinată, se aplică o rată de intrare de 5 %;

(e) tranzacţiile swap pe garanţii reale și alte tranzacţii similare care sunt scadente în următoarele 30 de zile calendaristice generează o ieșire în cazul în care activului dat cu împrumut i se aplică o marjă de ajustare mai mică, în temeiul capitolului 2, decât activului luat cu împrumut. Intrarea se calculează prin înmulţirea valorii de piaţă a

▼M1

activului dat cu împrumut cu diferența dintre rata de intrare aplicabilă activului luat cu împrumut și rata de intrare aplicabilă activului dat cu împrumut, în conformitate cu ratele specificate la litera (b). În scopul acestui calcul, se aplică o marjă de ajustare de 100 % în cazul activelor care nu se califică drept active lichide;

(f) în cazul în care garanția reală obținută prin tranzacții reverse repo, tranzacții de luare cu împrumut de titluri de valoare, tranzacții swap pe garanții reale sau prin alte tranzacții similare care sunt scadente în următoarele 30 de zile calendaristice este utilizată pentru a acoperi pozițiile scurte care pot fi prelungite după termenul de 30 de zile calendaristice, instituția de credit presupune că respectivele tranzacții reverse repo, tranzacții de luare cu împrumut de titluri de valoare, tranzacții swap pe garanții reale sau alte tranzacții similare vor fi reînnoite și nu vor genera nicio intrare de numerar care să reflecte nevoia sa de a continua să acopere poziția scurtă sau să răscumpere titlurile relevante. Pozițiile scurte includ atât situațiile în care, într-un portofoliu echilibrat, instituția de credit a vândut un titlu în lipsă, în mod direct, în cadrul unei strategii de tranzacționare sau de acoperire, cât și situațiile în care, într-un portofoliu echilibrat, instituția de credit a luat cu împrumut un titlu pentru o anumită perioadă de timp și a dat cu împrumut titlul pentru o perioadă mai îndelungată;

(g) facilitățile de credit sau de lichiditate neutilizate, inclusiv facilitățile de lichiditate angajate și neutilizate de la băncile centrale, și alte angajamente primite, altele decât cele menționate la articolul 31 alineatul (9) al doilea paragraf și la articolul 34, nu se iau în considerare ca intrări;

(h) sumele care urmează să fie primite din titluri emise de instituția de credit sau de o SSPE cu care instituția de credit are legături strânse sunt luate în considerare pe o bază netă cu o rată de intrare aplicată pe baza ratei de intrare aplicabile activelor-suport în temeiul prezentului articol;

(i) împrumuturile care nu au o dată de expirare contractuală definită se iau în considerare cu o rată de intrare de 20 %, cu condiția ca dispozițiile contractului să-i permită instituției de credit să se retragă din contract sau să ceară plata în termen de 30 de zile calendaristice.

▼B

(4) Alineatul (3) litera (a) nu se aplică sumelor datorate din tranzacții de creditare garantată și din operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital, definite la articolul 192 punctele 2 și 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care sunt garantate cu active lichide în conformitate cu titlul II, astfel cum se menționează la alineatul (3) litera (b). Intrările provenite din eliberarea soldurilor deținute în conturi separate în conformitate cu cerințele de reglementare privind protejarea activelor destinate tranzacționării ale clienților sunt luate în calcul în integralitate, cu condiția ca respectivele solduri separate să fie menținute în active lichide, astfel cum sunt definite la titlul II.

▼M1

(5) Ieșirile și intrările așteptate în decursul unei perioade de 30 de zile calendaristice aferente contractelor enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și instrumentelor financiare derivate de credit se calculează pe o bază netă, în conformitate cu articolul 21, și se înmulțesc cu o rată de intrare de 100 % în cazul unei intrări nete de lichidități.

▼B

(6) Instituțiile de credit nu iau în considerare intrările care provin din oricare dintre activele lichide menționate la titlul II, altele decât plățile datorate pentru activele care nu sunt reflectate în valoarea de piață a activului.

(7) Instituțiile de credit nu iau în considerare intrările din nicio nouă obligație asumată.

(8) Instituțiile de credit iau în considerare intrările de lichidități care urmează să fie primite în țări terțe în care există restricții privind transferul sau care sunt denominate în monede neconvertibile, numai în măsura în care acestea corespund ieșirilor din țara terță, respectiv în moneda în cauză.

Articolul 33

Plafon aplicabil intrărilor

(1) Instituțiile de credit limitează recunoașterea intrărilor de lichidități la 75 % din totalul ieșirilor de lichidități, astfel cum sunt definite în capitolul 2, cu excepția cazului în care o anumită intrare face obiectul unei exceptări, astfel cum se prevede la alineatele (2), (3) sau (4).

(2) Sub rezerva aprobării prealabile a autorității competente, instituția de credit poate excepta, în totalitate sau parțial, de la aplicarea plafonului menționat la alineatul (1), următoarele intrări de lichidități:

(a) intrările în cazul cărora furnizorul este o instituție-mamă sau o filială a instituției de credit sau o altă filială a aceleiași instituții-mamă ori este legat de instituția de credit printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE;

(b) intrările din depozitele constituite la alte instituții de credit în cadrul unui grup de entități care se califică pentru tratamentul prevăzut la articolul 113 alineatul (6) sau (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) intrările prevăzute la articolul 26, inclusiv intrările provenite din împrumuturi legate de creditele ipotecare sau de creditele promoționale menționate la articolul 31 alineatul (9) sau provenite de la o bancă multilaterală de dezvoltare sau de la o entitate din sectorul public pentru care instituția de credit a acționat ca intermediar (*pass through*).

(3) Sub rezerva aprobării prealabile a autorității competente, instituțiile de credit specializate pot fi exceptate de la plafonul aplicabil intrărilor atunci când activitățile lor principale sunt leasingul și factoringul, cu excepția activităților descrise la alineatul (4), și sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (5).

▼B

(4) Sub rezerva aprobării prealabile a autorității competente, instituțiile de credit specializate pot face obiectul unui plafon al intrărilor de 90 % în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (5) și activitățile principale ale acestor instituții sunt următoarele:

(a) acordarea de finanțare pentru achiziționarea de autovehicule;

(b) acordarea de credite de consum, astfel cum sunt definite în Directiva 2008/48/CE privind creditele de consum.

(5) Instituțiile de credit menționate la alineatul (3) pot fi exceptate de la plafonul aplicabil intrărilor și instituțiile de credit menționate la alineatul (4) pot aplica un plafon mai ridicat de 90 %, cu condiția ca acestea să îndeplinească următoarele condiții:

(a) activitățile economice prezintă un profil de risc de lichiditate scăzut, ținând cont de următorii factori:

(i) calendarul intrărilor este sincronizat cu cel al ieșirilor;

(ii) la nivel individual, instituția de credit nu este finanțată în mod semnificativ prin depozite retail;

(b) la nivel individual, cota pe care o reprezintă activitățile lor principale, astfel cum sunt menționate la alineatul (3) sau (4), depășește 80 % din bilanțul total;

(c) derogările sunt prezentate în rapoartele anuale.

Autoritățile competente notifică ABE ce instituții de credit specializate au beneficiat de exceptare sau fac obiectul unui plafon mai ridicat, notificarea fiind însoțită de o justificare. ABE publică și actualizează o listă a instituțiilor de credit specializate care sunt exceptate sau care fac obiectul unui plafon mai ridicat. ABE poate solicita documente justificative.

(6) Exceptările prevăzute la alineatele (2), (3) și (4), atunci când sunt aprobate de autoritatea competentă, pot fi aplicate atât la nivel individual, cât și la nivel consolidat, sub rezerva dispozițiilor de la articolul 2 alineatul (3) litera (e).

(7) Instituțiile de credit determină valoarea ieșirilor nete de lichidități în cadrul aplicării plafonului intrărilor în conformitate cu formula prevăzută în anexa II la prezentul regulament.

Articolul 34

Ieșirile de lichidități în cadrul unui grup sau al unui sistem instituțional de protecție

(1) Prin derogare de la articolul 32 alineatul (3) litera (g), autoritățile competente pot autoriza aplicarea, de la caz la caz, a unei rate de intrare mai ridicate pentru facilitățile de credit și de lichiditate neutilizate, atunci când sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

(a) există motive să se aștepte o intrare mai mare chiar în baza unui scenariu de criză combinat, idiosincratic și legat de piață în general, al furnizorului;

▼B

(b) contrapartea este instituţia-mamă sau o filială a instituţiei de credit sau o altă filială a aceleiași instituţii-mamă ori este legată de instituţia de credit printr-o relaţie în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE sau este un membru al aceluiași sistem instituţional de protecţie menţionat la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau este casa centrală sau o instituţie afiliată unei reţele sau unui grup cooperatist, astfel cum se prevede la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) în cazul în care rata de intrare este mai mare de 40 %, o rată de ieșire simetrică corespunzătoare este aplicată de către contraparte prin derogare de la articolul 31;

(d) instituţia de credit și contrapartea sunt stabilite în același stat membru.

(2) În cazul în care instituţia de credit și instituţia de credit care este contraparte sunt stabilite în state membre diferite, autorităţile competente pot acorda o derogare de la respectarea condiţiei prevăzute la alineatul (1) litera (d) în cazul în care, în plus faţă de criteriile de la alineatul (1), sunt îndeplinite următoarele criterii obiective suplimentare, enunţate la literele (a)-(c) de mai jos:

▼M1

(a) furnizorul și beneficiarul de lichidităţi prezintă un profil de risc de lichiditate scăzut după aplicarea ratei de intrare mai mari propuse la alineatul (1) și aplicarea ratei de ieșire prevăzute la alineatul (1) litera (c);

▼B

(b) există acorduri și angajamente obligatorii din punct de vedere juridic între entităţile unui grup în ceea ce privește liniile de credit sau de lichiditate;

▼M1

(c) profilul de risc de lichiditate al beneficiarului lichidităţilor este luat în considerare în mod adecvat în cadrul gestionării riscului de lichiditate al furnizorului de lichiditate.

▼B

Autorităţile competente acţionează în strânsă colaborare în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru a determina dacă sunt îndeplinite criteriile suplimentare prevăzute la prezentul alineat.

(3) În cazul în care criteriile suplimentare prevăzute la alineatul (2) sunt îndeplinite, se permite autorităţii competente a beneficiarului lichidităţilor să aplice o rată de intrare preferenţială de până la 40 %. Cu toate acestea, aprobarea ambelor autorităţi competente este necesară pentru orice rată preferenţială mai mare de 40 %, care se aplică pe o bază simetrică.

În cazul în care este autorizată aplicarea unei rate de intrare preferenţiale mai mari de 40 %, autorităţile competente informează ABE cu privire la rezultatul procesului menţionat la alineatul (2). Autorităţile competente verifică cu regularitate dacă sunt în continuare îndeplinite condiţiile în cazul acestor intrări mai mari.

▼B

TITLUL IV

DISPOZIŢII FINALE

Articolul 35

Păstrarea drepturilor obţinute aplicabile activelor bancare garantate de un stat membru

(1) Activele emise de instituţiile de credit care beneficiază de o garanţie de la administraţia centrală a unui stat membru se califică drept active de nivel 1 numai în cazul în care garanţia:

(a) a fost acordată sau angajată pentru o sumă maximă înainte de 30 iunie 2014;

(b) este o garanţie directă, explicită, irevocabilă și necondiţionată și acoperă incapacitatea de a plăti principalul și dobânda la scadenţă.

(2) În cazul în care garantul este o administraţie regională sau o autoritate locală dintr-un stat membru, activul garantat se califică drept activ de nivel 1 numai în cazul în care expunerile faţă de respectiva administraţie regională sau autoritate locală sunt tratate ca expuneri faţă de administraţia lor centrală în conformitate cu articolul 115 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și garanţia respectă cerinţele prevăzute la alineatul (1).

(3) Activele menţionate la alineatele (1) și (2) continuă să se califice drept active de nivel 1 atât timp cât garanţia rămâne în vigoare pentru emitentul în cauză sau pentru activele sale, după caz, astfel cum au fost modificate sau înlocuite periodic. În cazul în care valoarea unei garanţii în favoarea unui emitent sau a activelor sale este majorată la orice dată ulterioară celei de 30 iunie 2014, activele se califică drept active lichide doar până la valoarea maximă a garanţiei care a fost angajată înainte de data respectivă.

(4) Activele menţionate la prezentul articol se supun acelorași cerinţe aplicabile, în temeiul prezentului regulament, activelor de nivel 1 care reprezintă creanţe asupra sau creanţe garantate de administraţiile centrale sau regionale, autorităţile locale sau entităţile din sectorul public menţionate la articolul 10 alineatul (1) litera (c).

(5) În cazul în care o instituţie de credit sau activele acesteia beneficiază de o schemă de garantare, această schemă, în ansamblul ei, este considerată drept garanţie în sensul prezentului articol.

Articolul 36

Dispoziţie tranzitorie aplicabilă agenţiilor de gestionare a activelor depreciate, finanţate de un stat membru

(1) Obligaţiunile de rang superior emise de următoarele agenţii de gestionare a activelor depreciate, finanţate de un stat membru, se califică drept active de nivel 1, până la 31 decembrie 2023:

▼B

(a) *National Asset Management Agency* (NAMA), în Irlanda;

(b) *Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria, S.A.* (SAREB), în Spania;

(c) *Bank Asset Management Company* (Societatea de administrare a activelor) astfel cum a fost instituită prin Legea privind măsurile adoptate de Republica Slovenia pentru consolidarea stabilităţii băncilor (*Measures of the Republic of Slovenia to Strengthen the Stability of Banks Act* — MSSBA), în Slovenia.

(2) Activele menţionate la alineatul (1) fac obiectul acelorași cerinţe aplicabile în temeiul prezentului regulament activelor de nivel 1 care reprezintă creanţe asupra sau creanţe garantate de administraţiile centrale sau regionale, autorităţile locale sau entităţile din sectorul public, astfel cum sunt menţionate la articolul 10 alineatul (1) litera (c).

Articolul 37

Dispoziţie tranzitorie pentru securitizările garantate cu credite rezidenţiale

(1) Prin derogare de la articolul 13, securitizările emise înainte de 1 octombrie 2015, în cazul cărora expunerile-suport sunt credite rezidenţiale, astfel cum se menţionează la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctul (i), se califică drept active de nivel 2B dacă îndeplinesc toate cerinţele prevăzute la articolul 13, cu excepţia cerinţelor privind indicatorul LTV sau raportul între volumul creditului și veniturile debitorului prevăzute la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctul (i).

(2) Prin derogare de la articolul 13, securitizările emise după data de 1 octombrie 2015, în cazul cărora expunerile-suport sunt credite rezidenţiale, astfel cum sunt menţionate la articolul 13 alineatul (2) litera (g) punctul (i), care nu îndeplinesc cerinţele privind indicatorul LTV mediu sau raportul mediu între volumul creditului și veniturile debitorului se califică drept active de nivel 2B până la 1 octombrie 2025, cu condiţia ca expunerile-suport să includă creditele rezidenţiale care, în momentul în care au fost acordate, nu făceau obiectul legislaţiei naţionale de reglementare a limitărilor legate de raportul între volumul creditului și veniturile debitorului și ca respectivele credite rezidenţiale să fi fost acordate la orice dată anterioară celei de 1 octombrie 2015.

Articolul 38

Dispoziţie tranzitorie pentru introducerea indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate

(1) În conformitate cu articolul 460 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate prevăzut la articolul 4 se introduce după cum urmează:

(a) 60 % din cerinţa de acoperire a necesarului de lichiditate, începând cu 1 octombrie 2015;

(b) 70 %, începând cu 1 ianuarie 2016;

▼B

(c) 80 %, începând cu 1 ianuarie 2017;

(d) 100 %, începând cu 1 ianuarie 2018.

(2) În conformitate cu articolul 412 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, statele membre sau autoritățile competente pot impune instituțiilor de credit autorizate la nivel național sau unui subset de astfel de instituții de credit să mențină o cerință mai ridicată de acoperire a necesarului de lichiditate, de până la 100 %, până la introducerea deplină a standardului minim obligatoriu la o rată de 100 %, în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 39

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 octombrie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

Formule pentru determinarea componenţei rezervei de lichidităţi

1. Instituţia de credit utilizează formulele prevăzute în prezenta anexă pentru a determina componenţa rezervei sale de lichidităţi, în conformitate cu articolul 17.

2. Calcularea rezervei de lichidităţi: începând cu data calculării, rezerva de lichidităţi a instituţiei de credit este egală cu:

   (a) valoarea activelor de nivel 1; plus

   (b) valoarea activelor de nivel 2A; plus

   (c) valoarea activelor de nivel 2B;

   minus valoarea cea mai mică dintre:

   (d) suma dintre (a), (b) și (c); sau

   (e) „valoarea excedentului de active lichide” calculată în conformitate cu punctele 3 și 4 din prezenta anexă.

▼M1

3. Valoarea „excedentului de active lichide”: această valoare este formată din componentele definite mai jos:

   (a) valoarea ajustată a activelor de nivel 1 excluzând obligaţiunile garantate, care este egală cu valoarea – după aplicarea marjelor de ajustare – a tuturor activelor lichide de nivel 1, cu excepţia obligaţiunilor garantate de nivel 1, care ar fi deţinute de instituţia de credit în momentul închiderii oricărei tranzacţii de finanţare garantate, tranzacţii de creditare garantate sau tranzacţii swap pe garanţii reale care ajunge la scadenţă în termen de 30 de zile calendaristice de la data calculării și în cadrul căreia instituţia de credit și contrapartea fac schimb de active lichide pe cel puţin un segment al tranzacţiei;

   (b) valoarea ajustată a obligaţiunilor garantate de nivel 1, care este egală cu valoarea – după aplicarea marjelor de ajustare – a tuturor obligaţiunilor garantate de nivel 1 care ar fi deţinute de instituţia de credit în momentul închiderii oricărei tranzacţii de finanţare garantate, tranzacţii de creditare garantate sau tranzacţii swap pe garanţii reale care ajunge la scadenţă în termen de 30 de zile calendaristice de la data calculării și în cadrul căreia instituţia de credit și contrapartea fac schimb de active lichide pe cel puţin un segment al tranzacţiei;

   (c) valoarea ajustată a activelor de nivel 2A, care este egală cu valoarea – după aplicarea marjelor de ajustare – a tuturor activelor de nivel 2A care ar fi deţinute de instituţia de credit în momentul închiderii oricărei tranzacţii de finanţare garantate, tranzacţii de creditare garantate sau tranzacţii swap pe garanţii reale care ajunge la scadenţă în termen de 30 de zile calendaristice de la data calculării și în cadrul căreia instituţia de credit și contrapartea fac schimb de active lichide pe cel puţin un segment al tranzacţiei și

   (d) valoarea ajustată a activelor de nivel 2B, care este egală cu valoarea – după aplicarea marjelor de ajustare – a tuturor activelor de nivel 2B care ar fi deţinute de instituţia de credit în momentul închiderii oricărei tranzacţii de finanţare garantate, tranzacţii de creditare garantate sau tranzacţii swap pe garanţii reale care ajunge la scadenţă în termen de 30 de zile calendaristice de la data calculării și în cadrul căreia instituţia de credit și contrapartea fac schimb de active lichide pe cel puţin un segment al tranzacţiei.

▼B

4. Calcularea „valorii excedentului de active lichide”: această valoare este egală cu:

▼B

(a) valoarea ajustată a activelor de nivel 1 formate din obligaţiuni negarantate; plus

(b) valoarea ajustată a obligaţiunilor garantate de nivel 1; plus

(c) valoarea ajustată a activelor de nivel 2A; plus

(d) valoarea ajustată a activelor de nivel 2B;

minus valoarea cea mai mică dintre:

(e) suma dintre (a), (b), (c) și (d);

(f) 100/30 înmulţit cu (a);

(g) 100/60 înmulţit cu suma dintre (a) și (b);

(h) 100/85 înmulţit cu suma dintre (a), (b) și (c).

▼M1

_____

▼B

ANEXA II

Formulă pentru calcularea ieșirilor nete de lichidităţi

NLO (*Net liquidity outflow*)	=	Ieșiri nete de lichidităţi
TO (*Total outflows*)	=	Totalul ieșirilor
TI (*Total inflows*)	=	Totalul intrărilor
FEI (*Fully exempted inflows*)	=	Intrări exceptate integral
IHC (*Inflows subject to higher cap*)	=	Intrări care fac obiectul unui plafon mai ridicat, și anume de 90 % din ieșiri
IC (*Inflows subject to cap*)	=	Intrări care fac obiectul unui plafon de 75 % din ieșiri

Ieșirile nete de lichidităţi sunt egale cu totalul ieșirilor minus reducerea pentru intrările exceptate integral minus reducerea pentru intrările care fac obiectul plafonului de 90 % minus reducerea pentru intrările care fac obiectul plafonului de 75 %.

NLO = TO – MIN(FEI, TO) – MIN(IHC, 0,9*MAX(TO – FEI, 0)) – MIN(IC, 0,75*MAX(TO – FEI – IHC/0,9, 0))